

Angleži razbili "nepremagljivo" Wotanovo črto.

AMERIKA PRIZNALA ČESKOSLOVAŠKO DRŽAVO.

Tajnik Lansing je obvestil Masarika, da Amerika pripozna Čehoslovaško kot sobojevnika.

ČEHOSLOVAŠKI NARODNI SVET JE ZAČELNA VLADA.

Washington, D. C., 3. sept. — Ameriška vlada se je danes formalno izrekla za razkosanje Avstrije. Državni tajnik Lansing je uradno sporočil profesorju Masariku, da vlada Združenih držav pripozna Čehoslovaški narodni svet kot začasno vlado neodvisne čehoslovaške države, ki ima oblast voditi in izvrševati vojaške in politične zadeve Čehoslovakov. Obenem ameriška vlada priznava čehoslovaško armado kot del sobojevne sile, ki je v vojni proti centralnim državam.

Lansing je tudi izjavil, da je ameriška vlada pripravljena stopiti v svežo s pritožnato čehoslovaško začasno de facto vlado z namenom, da se nadaljuje vojna proti skupnemu sovražniku — Nemci in Avstriji.

OGROMNA DEMONSTRACIJA STROKOVNO ORGANIZIRANEGA DELAVSTVA.

Chicago, Ill. — Na delavski praznik so se vršile v vseh industrijskih mestih in središčih ogromne demonstracije strokovno organiziranega delavstva, a katerimi je delavstvo izreklo, da bo z vsemi sredstvi podpiralo vojno, dokler ne bo poražena avtokracija centralnih sil. Največja demonstracija se je brez dvoma vršila v Chicagu, kajti v ogromni povorki je marširalo nad 150.000 delavcev. Velika demonstracija se je vršila tudi v New Yorku, kajti delavci, ki so se udeležili pohoda, cenijo nad 100.000.

DNEVNI SEZNAM IZGUB.

Washington, 3. sept. — Vojni department je v zadnjih štirinajstih urah obelodanil največji seznam izgub odkar traja vojna. Seznam ima 998 imen. Izgube: 133 mož ubitih v boju, 210 jih pogrešajo, 322 mož je težko in 288 neznano kako ranjenih, 30 jih je umrlo za ranami in devet valed bolezni, šest jih je pa smrtno ponesrečilo.

(Med težko ranjenimi so tudi imena: Milan Mikić, Detroit, Mich., Tom Pleše, Gornji Kosezi na Kranjskem, in Sam Rončević, Canton, O. Med izgubljenimi je Mihael Sova, Reading, Pa.)

POLITIKA IN ŽELEZNIŠKI USLUŽBENCI.

Washington, D. C. — Železniški ravatelj McAdoo je izdal okrožnico, s katero naroča železniškim uslužbenecem, da ne vstopijo v noben odbor politične stranke, ki pobira denar za politični sklad, ne vodijo politične kampanje ali nastopijo kot kandidati politične stranke in da ne smejo nobenemu uslužbencu kratiti voljne pravice. Železniški uslužbenci, ki hočejo postati kandidati politične stranke, se morajo zahvaliti za železniško službo.

Služijo se glasovi, da odredba iz zve kritiko v kongresu in senatu.

Kritičarji hočejo opozoriti na dejstvo, da je McAdoo tudi zakladniški tajnik in da se smejo uslužbenci tega departamenta udeležiti politike aktivno.

Top proti letalcem, montiran na motornem vozu, katerega je videti na vojni razstavi v Chicagu.

Važno za odsotne registrance.

Registranci, ki bodo odsotni doma 12. sept., se lahko registrirajo po pošti.

Chicago, Ill. — Registranci, ki bodo odsotni od doma dne 12. septembra se lahko poslužijo pošte za registracijo. Kdor se mora registrirati dne 12. septembra in ve, da tega dne ne bo doma, naj gre k svojemu lokalnemu odboru in vpraša za registracijski listek. Ta listek naj izpolni, dene v kuverti in odpošlje po pošti, da bo do 12. septembra v rokah lokalnega nabornega odbora. Ne prezrite tega tisti, ki ne bodo dne 12. septembra doma.

VAŽNO ZA SLOVENCE, HRVATE IN SRBE PRI REGISTRACIJI.

Chicago, Ill. — Zelo važno je za Slovence, Hrvate in Srbe, ki prihajajo iz Avstro-Ogrske, da se jim ni treba registrirati kot avstrijski podaniki, ampak se lahko registrirajo kot Jugoslovani (Hrvatje, Slovenci ali Srbi), ki jih nazivljejo podanike Avstro-Ogrske. Do registracije je še nekaj dni, in naše rojake opozarjamo, da je petnajsto vprašanje zelo važno za njih, ki se peča z narodnostjo registriranja. Registrator bo to zapisal v zapisnik, kar bo registriranec odgovoril.

PROTEST PROTI PROHIBICIJI.

Washington, D. C. — Razprava o prohibiciji še ni končana v senatu. Predsedniku Wilsonu je bila dopisana protestna resolucija, ki nosi 2.000.000 podpisov delavcev iz osem in štiridesetih držav. Rezolucijo so predsedniku izročili Rolla G. Sexton, Henry Sterling in J. J. Henley.

Ravnatelj je odpisalo protestno resolucijo organizirano delavstvo v "Ameriški delavski federaciji" države New York, ki sedaj obdržava svojo konvencijo.

VREME.

Chicago in okolice: V sredo jasno in hladno. Severovzhodni vetrovi. Povprečna temperatura v zadnjih 24 urah: 62.

DAVČNA PREDLOGA PREDLOŽENA ZBORNICI.

Nadprofit in vojni profit bosta dala po proračunu čez tri milijarde davka.

DAVEK JE POVIŠAN ZA OSEM MILJARD.

Washington, D. C. — Nova davčna predloga je bila v ponedeljek odposlana zbornici. Voditelji v zbornici pričakujejo, da jo v desetih dneh pošljejo senatu. Po zadnji in končni cenitvi zborničnega odseka prinese dav3 na predloga \$8, 012,792,000 v državno blagajno, medtem ko je lanska predloga prinesla le \$3, 941,633,000.

Najbolj sta obdavčena nadprofit in vojni profit. Ta davek je proračunjen na \$3,100,000,000, dohodninski davek od posameznikov \$1,482,186,000 od korporacij na 8828,000,000.

Drugi viri so proračunjeni takole:

Transportacija: Tovornina \$75,000,000, ekspresna vožnina \$20,000,000, potniška vožnina \$60,000,000; poštne in Pullmanovi vozovi \$5,000,000, cavi za olje \$4,550,000.

Brzovjavna in telefonska sporočila \$16,000,000, zavarovanje \$12,000,000, vstopnina (v gledališču, cirkuse itd.) \$100,000,000, klubovi doneski \$9,000,000.

Lukus: Avtomobili itd. \$123,750,000, zlatnina, športni predmeti itd. \$80,000,000; davek na druge predmete, ki služijo lukusu, \$88,760,000 luksuriozni predmeti nad predpisanimi cenami \$181,095,000.

Gazolin \$40,000,000, jable \$1,000,000.

Neopojne pijače \$1,137,600,000, kolkovina \$32,000,000, tobak, smodke \$61,364,000, cigarete \$165,240,000, tobak 104,000,000, nosilnice \$9,100,000, papirski za cigarete \$1,500,000.

Poseben davek: Glavnica \$70,000,000, mešetarji \$1,765,000, gledališča itd. \$2,143,000, kupčija po pošti \$5,000,000, kegljišča, biljardi itd. \$2,200,000, strelišča \$400,000, šole za jezo \$50,000, bižuterija dovoljenja \$10,000,000, tobačni tovarnarji \$59,000, izdelovalci smodk \$850,000, izdelovalci cigare \$240,000, uporaba avtomobilov in motorkolcev \$72,920,000.

Revolucija na Bolgarskem?

Nepotrjena vest iz Srbije se glasi, da so rebeli podrli kraljevo palačo v Sofiji.

London, 3. sept. — Iz Berna poročajo, da je na Bolgarskem izbruhnila revolucija. Vest, ki še ni potrjena, se glasi, da so revolucionarji podrli kraljevo palačo v Sofiji. V bolgarski armadi se je pojavilo splošno dezertiranje.

LOV NA VOHUNE V CAMP GRANTU.

Camp Grant, Ill. — Oficirji in vojaki so pričeli z resno kampanjo, da pometajo iz taborišča in pasu okoli taborišča vse nemške špijone, ki hočejo zasesti nezadovoljstvo in neojalnost v armado.

Oficijelna okrožnica, ki je bila razposlana na ukaz taboriščnega poveljnika, polkovnika Miltona McGrewa, vsaki enoti, pravi, da hočejo poslati po vojaškem pruskem sistemu po enega vohuna v polke narodne armade. Okrožnica pravi, da naj pazijo sistematično na vsakega moža, civilista ali vojaka, u katerim pridejo v dotiko.

Ustanovijo tudi tečaj, kako se od sovražnika dobe važne informacije o njegovi moči, izgubah itd.

DELAVSKI ODBORI ORGANIZIRANI POVSOD.

Washington, D. C. — Občinski delavski odbori so sedaj organizirani v občinah in okrajih, tri in štiridesetih držav. Naloga teh odborov je, da preskrbe vojno industrijo s potrebnimi neizkušenimi delavci.

7,725 REGISTRANCEV POZVANIH V ARMADO.

Washington, D. C. — General Crowder je izdal poziv za 7,725 registrancev za splošno vojaško službo, ki imajo ljudskošolsko izobrazbo. V armado odidejo dne 19. septembra. Razposiljejo jih v razne šole, da spopolnijo svojo izobrazbo.

Odsekovo poročilo pojasnjuje, da je odsek sklenil, da se poviša davek vohbe na \$8,000,000,000, ker je zakladniški tajnik priporočil zdravo finančno politiko, kajti vojni troški bodo znašali 24,000,000,000.

LENS IN QUEANT STA PADLA; 10,000 NEMCEV VJETIH V ENEM DNEVU.

Nemci beže na 50 milj dolgi fronti. Američani so v nedeljo vjeli 572 mož in uplenili 78 strojnih pušk.

London, 3. sept. — 3 bojilča javljajo, da so angleške čete danes okupirale brez malega vse drocourt-queantko črto in zdaj prodirajo proti Cambraiu. Nemci niso odgovorili s protinapadi kakor je bilo pričakovati, temveč se umikajo na 50 milj dolgi fronti. Angleži so dosegli lep napredek tudi vzhodno od Peronna. Danes je bilo sopet vjetih na tisoče Nemcev.

Washington, 3. sept. — General Pershing je sinoči poročal: "Pri večerjajih operacijah severno od Aisne so naše čete vjele 572 Nemcev in vplenile dva topova 105-centimeterskega kalibra in 78 strojnih pušk. Na fronti ob Vesli so naše čete odbile dva lokalna napada zapadno od Fimessa.

London, 3. sept. — Angleške čete, ki prodirajo na široki fronti v severni Franciji in Belgiji, so danes okupirale Lens in Queant. Angleži so napredovali štiri milje na 20 milj dolgi črti odkar so ponovili ofenzivo danes zjutraj. Veliko število Nemcev je bilo vjetih.

Lens, ki je bil v rokah Nemcev od jeseni 1914, je središče premoškega polja v severni Franciji. Queant je južni tečaj takozvano Wotanovo obrambne črte, s katero so Nemci utrdili železniški trikot Douai-Cambrai-Valleneles.

London, 3. sept. — Angleška armada pod vodstvom generala Horha je večerjaj izvajala največjo zmago v sedanji vojni. Napadla je nemško obrambno črto Droecourt-Queant ali takozvano "Wotanovo zavorno črto" in naredila v nji sedem milj široko in tri milje globoko vrzel. Glasovita Hindenburgova črta je s tem zdrobljena na severnem krilu in Nemci so doživeli najhujši poraz v sedanji vojni. Osem sovražnih divizij, ki so hranile imenovanje "nepremagljivo" črto, je bilo večerjaj uničenih in Angleži so vjeli več kakor 10,000 mož.

Bojevanje se zdaj vrši na vsi črti severno od Lensa doli do Queanta na tleh, ki so jih držali Nemci od jeseni leta 1914. Na vsaj tej črti je sovražnik organiziral močno obrambo, toda angleške armade so v silnem navalu zdrobile vse pred seboj. Haligove čete so danes že dve milji vzhodno od Wotanove črte in prodirajo z veliko naglase proti zadnji nemški obrambni črti, ki se loči zavezniške od velikih oporišč Douai in Cambrai.

Vojni stan poroča danes, da se Nemci v največjem neredu umikajo na vsi fronti. Queant je bil okupiran sinoči. Dalje so angleške čete okupirale Pulany, Pronville, Dolguies, Velu, Bertecourt, Roquigny, Dury, Recourt in Saudeumont; vse te postojanke se nahajajo na drugi strani razbite Hindenburgove črte.

V Flandriji se Nemci umikajo v smeri proti Armentieresu.

Francosi in Američani prodirajo proti Laonu.

Pariz, 3. sept. — Vojni stan javlja v današnjem uradnem poročilu o silovitih topniških bojih med nekama Oise in Aisne. Sinoči je vojni stan poročal, da so francoske in ameriške čete prekorale kanal Du Nord in okupirale pokrajino severovzhodno od Nesla. Med rekama Aisne in Alliette napredujejo Američani in Francosi na planoti vzhodno od Crecy-a-Monta in Juvignyja. Vsi besnili s virašnim protinapadom so francosko-ameriške čete vzele Leully in Terny Sorny. Francosko-ameriške čete prodirajo ob česti, ki drži v Laon.

Vsi gozdovi med reko Alliette in Chauhyem so okupirani kakor tudi železnica v dotlenem okolišču. Čete desete francoske armade pod generalom Manginom so vjele večje število avstro-ogrskih vojakov. Avstrijski vjetniki so pri izpraševanju pokazali veliko nevednost o položaju na zapadni fronti. Neki Avstrijec je dejal, da ne ve nič o Američanih, če so na bojišču ali ne.

Na tej fronti je sovražnik atakiral deset divizij, da zadrži Američane in Francoze na poti proti hribom Chemin des Dames in Laonu. Ameriške baterije vseh kalibrov so pu razbile sovražne pozicije na kose in Nemci so se poskrili v skopje in razpršili so se na vse strani. Ko so pozneje naše čete prodirale čez sovražno črto, so naletele na kupa mrličev, ki so zajezili pota in polja, da so celo ovirali francoske "tenke".

Na ameriški fronti ob Vesli so Nemci ponoči izvršili dva napada, ki sta bila odbita. Sovražnik je zelo nervozen na tej fronti in vsako noč razsvetljuje nebo z žarčnimi bombami boječ se nenadnega napada. Mostovi na reki Aisne so pod neprestanim ognjem ameriških topov velikega kalibra.

Washington, 3. sept. — Vojni stan je danes objavil sledeče poročilo generala Pershinga: "Ameriško uradno poročilo št. 110 — Ameriški vojni stan v Franciji, 1. sept. — Sekcija A: Severno od Aisne napredujejo naše čete vzhodno od Juvignyja. Drugega ni kaj poročati".

Američani v Belgiji prodrijo eno miljo.

Z ameriško armado v Flandriji, 3. sept. — Ameriške čete, ki se bore z Angleži vred v Belgiji, so večerjaj napredovale eno miljo. Američani se vojskujejo s takim navdušenjem, da jih morajo častniki držati nazaj. Američani operirajo vzhodno od gore Kemmel in njihova črta z britičke vred drži vzhodno od Voormezeela (dve milji južno od Ypresa) čez Wulverghem, Neuve Eglise in reko Lys do Estairesa.

Ameriške čete na tem bojišču so pod poveljnistvom generala Henry Rawlinsona, ki vodi angleško ofenzivo v Flandriji.

Začetek odločilne bitke?

London, 3. sept. — Zadnje vesti z bojišča se glase, da so angleške čete prodrele skozi najmočnejšo obrambno črto sovražnika ned Droecourt in Queantom in blika je na dotlenem mestu dobila odločilni značaj za vso nemško fronto od Ypresa do Remsa. Angleške motorne patrulje že operirajo na odprtem polju pet do osem milj od kraja razbite Wotanove črte. Poraz Nemcev na tej črti pomeni, da se odpira novo dejanje vojne. Izgube sovražnika so ogromne. Na tisoče mož je bilo vjetih večerjaj in danes in česte za fronto so natlačene z vjetniki.

Konvencija N. F. C. of A.

(Piše A. J. Terbovec).

Gori omenjena organizacija se stoji z 92 bratskih podpornih organizacij, ki reprezentirajo okoli deset milijonov članov. Ako računamo družine teh članov, zraven, se lahko trdi, da je ta konvencija zastopala približno trideset milijonov ali skoro eno tretjino prebivalstva Zedinjenih držav. Slovenski organizaciji ste bili zastopani samo dve, namreč S. N. P. J. po moji malenkosti in J. S. K. J. po dr. J. V. Grabaku. Želeli bi pač bilo, da se N. F. C. of A. pridružijo tudi druge slovenske podporne organizacije in pošljejo svojega zastopnika na vsakoletno konvencijo. Prvič nikakor ni pravilno, da bi Slovenci stali na strani in gledali kako drugi bojujejo naše boje, medtem ko smo izvojevalni ugodnosti deležni vsi. Če bi ne bilo N. F. C. of A., bi bile kapitalistične zavarovalne družbe po svojih zastopnikih v zveznem kongresu in legislaturah posameznih držav poskrbele za take zakone, da bi bratskim podpornim organizacijam sploh ne bilo možno eksistirati. Dalje pa ni več kot pravilno, da se slovenske podporne organizacije nekoliko bolj približajo ameriškim, od katerih se lahko naučijo marsikaj. Velike in stare organizacije imajo skušnje kot jih nase malo in mlade slovenske podporne organizacije ne morejo imeti. Jaz nikakor ne trdim, da bi jih morali posnemati v vsem; kar je prikladno za rojene Američane, ni vedno dobro za naše ljudi. Tudi imajo nekatere velike ameriške bratske organizacije marsikaj zastarelega v svojih sistemih; tega seveda tudi ni treba kopirati. Kljub vsemu temu pa se od njih lahko naučimo marsikaj dobrega in pametnega.

Konvencija se je pričela dne 27. avgusta (ako odštejemo seje različnih odsekov, ki so se že vršile dan poprej), v Bellevue Stratford hotelu v Philadelphiji. Kmalu po deseti uri dopoldne se je prikazala na odru Mme. Beatrice Kendall Eaton, oblečena kot boginja Svobode, spremljala sta jo en vojak in en mornar, prvi z našo ameriško zastavo v rokah, drugi s francosko trobojnico. Godba je zagrnila in stolne glasove se je zljilo v "Star Spangled Banner" kateri je sledila maršeljca. (Zanimiv dokaz, kako Američani malo respektirajo kralje, je dejstvo, da nikomur ni padlo v glavo intonirati "God save the king," dasi smo z Angleži ravno tako prijatelji kot s Francozi in je bilo navzočih celo nekaj zastopnikov bratskih organizacij iz Kanade). V tem se je spustila pre-

ko elega odra v ozadju velika zvezdnata zastava, preko nje pa se je začela odvijati "Service Flag" N. F. C. of A., ki nosi številko 316.212; to kaže da je nad tristo tisoč naših članov v ameriški armadi in mornarici. Takih števil ne more pokazati nobena druga organizacija v Ameriki. Ne smemo pozabiti, da je med temi stotisoči tudi par stotin članov S. N. P. J. ystetih. S polagoma se odvijajoče "službene zastave" pa so se kot rožno evetje vsipale male zvezdnate zastavice po odru.

Zastopniki mestnih, državnih in ne vem še kakšnih oblasti so nam peli navdušen "dobrodošli," katerim so sledili običajni odgovori. Za temi je viharno pozdravljen nastopil Mr. J. W. Gerard, bivši ameriški poslanik v Berlinu. Njegova izjava na to bila je jako zanimiva. Dotaknil se je državnazavarovalniškega sistema v Nemčiji, ki drži ljudi v pravi sužnosti. Za zavarovalnino, za cerkve in stotine drugih stvari pobira davek država in tega se nabere toliko, da revnejši sloji komaj zaslužijo za davke in borno življenje. Naprej si nikakor ne morejo pomagati. Po sistemu državnega zavarovanja so ljudje tako popolnoma pod kontrolo cesarske vlade, da se ne morejo in ne upajo ganiti. Železna vladna pest in disciplina jih drži od vseh strani in zato ni nič čudnega, če se dajo tako radovoljno klati za kajzerja. Organizacije, kot so naše podporne tu v Ameriki, v Nemčiji niso mogoče, ker se vlada boji, da bi ukrepali kaj proti njej. Vsaka najmanjša stvar mora imeti uraden pečat in dovoljenje. Za vzgled pove skušnjo štirih Američanov, ki so nameravali osnovati klub za igro "tenis." Predno so se smeli sniti ti štirje, da se pogovorijo kako to storiti, so morali imeti dovoljenje od civilnih in vojaških oblasti. Pripoveduje nadalje, kako je kajzer pri neki priliki pokazal nanj s prstom in izjavil, da po tej vojni si ne bo pustil dopasti od Amerike nobenih neumnosti. Takrat je bila Amerika še nevtralna. Tuintam se je včas govoriло, čemu je šla Amerika v vojno. Na to je lahek odgovor. Če vidim nekoga, da se prepeša s par tovariši, meni, ki na strani stojim pa preti, naj le počakam, ko bo z omini gotov, bo že tudi mene "afiksali," ali ni boljše, da posežem v pretep, dokler je lopov zaposlen še z omini! Milijoni ameriških fantov na zapadni fronti ne bodo ponujali kajzerju nobenih neumnosti, ampak trdo jeklo in svince.

Zanimivo je bilo poročilo dr. C. Day Clarka iz Toronto, Can., o skušnjah bratskih organizacij z ozirom na vojno. Pripoveduje, da je v armadi okoli pol milijona Kanadčanov, kar je zelo veliko z

ozirom na število kanadskih državljanov, ki je nekako osem milijonov. Na vsakih tisoč vojakov pride nekaj nad tristo mrtvih in ranjenih. Opušeni in ozdravljeni vojaki ostanejo podvrženi zlasti revmatizmu, živčnim in srčnim boleznim. Organizacija, katero on zastopa (Indep. Order of Foresters, Toronto, Can.) je sprva preklela vse police za v vojno odidele člane, potem je vzdignila letni asmesnt na \$50.00 za \$1000.00 zavarovalnino, nato pa zopet preuredila tako, da plača za regularen letni asmesnt le polovico prejšnje smrtnine za vojake.

Dr. Lee K. Frankel, blagajnik American Public Health Assn. iz New Yorka, je govoril o ohranitvi zdravja. Mož trdi, da se s podukom članov in vpeljavo boljkih sanitarnih naprav doseže mnogo več kot s poviševanjem asmesnta. Dobra kanalizacija, dobra pitna voda, zdrava stanovanja, zračni delovni prostori, in splošna navodila ljudem, kako naj skrbijo za zdravje, to dela čudeže. V prvi vrsti bodi naša skrb, kako zaščititi bolne, pa bo odpadlo zdravljenje. Delajmo na to, da ne bo treba za nobenim drugim plačevati smrtnine kot za onimi, ki so umrli od starosti. Če se to vresniči, bi vsak navzočih dočeka najmanj 99 let. Navaja, kako so se po zaslugah njegove organizacije zboljšale zdravstvene razmere v mnogih mestih. V Cincinnati, O. je število smrtnih slučajev za neko bolezen (mislil, da za legar) padlo od 16 na tisoč, na dva od vsakega tisoča, ko so napravili nov vodovod. Boljše zdravstvene razmere seveda ne koristijo samo članom bratskih organizacij in zavarovalnih družb ampak splošnemu prebivalstvu. Kljub temu pa so ravno te organizacije v prvi vrsti poklicane, da podpirajo tako delo, ker je v veliko korist njihovim članom in njihovim blaginjam. Pripomni dalje, da bi njegova organizacija storila lahko še mnogo več, če bi bil denar na razpolago in apelirala, da bi se pri N. F. C. of A. storili kakoraki v tem oziru. Sklene se nastaviti odbor, ki bo vzel stvar v pretes. Mene so zelo zanimala njegova izvajanja glede pomanjkanja zdravnikov, ki se že občuti radi vojne in kako je potreben poduk članstvu, na kak način naj si varuje zdravje. Glasila naših slovenskih jednot bi po mojih mislih tudi lahko nekaj storila v tem oziru. Od urednikov se seveda ne more zahtevati, naj dajejo zdravniške nasvete. Ampak naše podporne organizacije imajo svoje vrhovne zdravnike in ti bi nam lahko tuintam napisali kako navodilo za ohranitev zdravja, posebno ker poznašo naše ljudi in razmere, v kakoršnih živijo. Seveda jaz zopet ne mislim, da

na bo jednotin vrhovni zdravnik, kateremu damo "sijajno" plaščo \$150.00 na leto poleg tega, da pregleda mesečno okoli 300 prošenj novih kandidatov in mnogo drugih listin, pisali še članke. Za tako odgovorno in važno delo kot ga vrši vrhovni zdravnik ni to nobena plača, ampak napitnina. Če se smatra, da je pregled listin po vrhovnemu zdravniku samo formalnost, potem mu plačajmo od kosa recimo en cent, da pritisne pečat nanjo in basta. Ako pa hočemo dobro in vestno delo potem ga plačajmo kot se spodobi. Recimo, da nas vesten in natančen vrhovni zdravnik v enem letu obvaruje le treh kandidatov, ki so čutili kal bolezní v sebi, ko so hoteli vstopiti v jednoto in se zavarovati za tisoč dolarjev vsak. Jednota bi prejela od njih par dolarjev, izplačala pa morda v enem letu \$3000.00 brez eventuelne Luniške podpore. Ali se ne bi splačalo takega zdravnika odškodovati kot je pravi? Pri sprejemanju novih kandidatov je strogo popolnoma na mestu, ker je treba ljudi privaditi, da vstopajo v organizacije dokler so zdravi in krepki, ne šele takrat, ko že čutijo, da ni nekaj prav z njimi. Marsikak pameten nasvet za ohranitev zdravja se čita včas v kakem velikem ameriškem listu ali magazinu. Saj ni treba, da bi morali imeti same originalne članke, dober prevod je vedno bolj kot slab original. Vsi veliki ameriški listi imajo dnevne novice, politične članke, povesti, nekaj humorja, zdravstvene nasvete, gospodarske stvari, modo, znanstvene razprave itd. Vaak čitatelj lahko najde nekaj, kar ga zanima ali mu ugađa. Vse za vsakogar pa seveda ni nikjer. Kajpada naši slovenski listi oziroma glasila naših organizacij tega ne zmorejo. Ampak po zmnožnosti in kolikor je našim razmeram primerno, naj bi se jih skušalo posnemati. Posebno v zadevah, ki se tičejo nekaj tako dragocenega kot je naša zdravje. Prva skrb naših podpornih organizacij bi morala biti ohraniti člane pri zdravju in jim daljšati življenje. Ako smo izmed sto ali petsto članov rešili le enega preglednje smrti ali bolezni, smo si pridobili neprecenljiv zaslug, nele za posameznike, ampak za celo organizacijo.

Marsikak član jednote ali čitatelj Prosvete si morda misli, da je prišlo kar samo od sebe, ker niso glasila bratskih organizacij pri nedavno izvršeni poštni tako prizadeta, kakor listi posameznikov in korporacij, ki jih izdajajo za profit. Ampak tudi tukaj gre o grozna, če ne sploh vsa zasluga tozadevnemu odseku N. F. C. of A. Če bi omenjena organizacija ne bila storila potrebnih korakov, bi tudi naša jednota plačala za poš-

nino glasila lepe stotake več na leto. Poseben odsek je dalje konfiriral z gospodi v Washingtonu, ki ukrepajo o novih davkih. Seveda je govoril v smislu, da se bratske organizacije oprosto teh davkov. Ne brez uspeha. Predsednik odseka Mr. J. Sulli van je prečital brzojavko iz Washingtona, da se bo ukrenilo v smislu zahtev bratskih organizacij, združenih v N. F. C. of A. To pomeni, da bo bratskim organizacijam v Ameriki prihranjenih približno avotiča šeststajset milijonov dolarjev na davkih. Razume se, ako pridejo zastopniki deset milijonov članov, (za katerimi stoji armada drugih dvajset milijonov) v Washington, jih na pristojnih mestih radi poslušajo in vpoštevajo. Izvrševalni odbor vedno pazi kako zakoniti se sklepajo v Washingtonu ali v legislaturah posameznih držav in stori vse, da se sprejem bratskim organizacijam škodljivih zakonov prepreči.

Omenil sem že enkrat, da nikakor ne bi bilo prav, da mi Slovenci kot nekaki "slackerji" stojimo na strani in brezbržno gledamo, kako drugi za nas delajo. Nas je sicer malo in slabi smo, toda kljub temu je naša dolžnost, da se pokažemo, da živimo in da smo pripravljeni po svojih skromnih močeh pomagati in sodelovati. Stroški so zelo mali v primeri s koristimi in ugodnostmi, ki smo jih deležni po zaslugah N. F. C. of A.

Če je kdo dvomil o naši lojalnosti, ga je gotovo minila ta slabost, ko je čul, da so bratske organizacije, združene v N. F. C. of A. (deloma iz centralnih blagajn, deloma potom krajevnih društev ali posameznih članov) kupile Liberty bondov in vojnovarovalnih znanak v vrednosti \$64,000,000.00 (štiriinšestdeset milijonov). Toliko je bilo tajniku naznanjeno, toda poročila je izmed 92 organizacij poslalo le 72. Ni čuda, če nas v Washingtonu poznajo in radi poslušajo.

(Dalje prihodnjič).

Štrajk policajev v Londonu.
London. — Policisti v metropoliškem okrožju Londona, ki zavzema 700 štirijakihi milj in 8,000,000 prebivalcev, so v petek zaštrajkali za večjo plačo. Edino takozvano "mestno okrožje," ki zavzema komaj eno štirijasko miljo še ni prizadeto, ker tam je vslužbena posebna mestna policija.

Policijaka organizacija šteje okrog 22,000 mož in voditelji unije izjavljajo, da je prvi dan stavke odločilo 10,000 mož policajske kole, medtem ko ostali docela simpatizirajo s stavko. Dalje izjavljajo v glavnem stanu policijske unije, da se stavka morda razširi po vsem mestu in po drugih me-

stih na deželi. V Manchesterju že čakajo navodil za stavko.

Policijaka stavka je prišla nepričakovano, čeprav traja agitacija za povišanje plače že dolgo časa. Stavka je pod vodstvom "Narodne unije policijskih in kazniških uradnikov." Neki voditelj unije je izjavil, da so londonski policisti najslabše plačani delavci na svetu. Dobe po 28 šillingov (nekaj čez \$10) na teden in zraven prejmejo po 12 šillingov "vojne nagrade," kadar je policist 21 let v službi, dobi dva šilinga več na teden. Sarženti dobe 10 šillingov več kot navadni policaji.

Stavka je hudo udarila polnični promet. Na križiščih, kjer navadno policisti regulirajo promet, je nastala velika gneča vozov in slučaji nesreče so se povečali. Mestne oblasti se trudijo, da pospravajo spor. Neki uradnik v Scotland Yardu, glavnem policijskem stanu) je imenoval stavarke upornike. Po njegovem mnenju policisti ne more biti štrajkar, temveč puntar, ki dezertira iz napol vojaške službe.

London. — Štrajk 22,000 policajev je bil končan v soboto s posredovanjem vlade. Štrajkarji so dobili povišanje plače, kakor so zahtevali. Minimum povišane plače je 43 šillingov in maksimum 53 šillingov tedensko.

MILJONAR OBDOJEN NA \$27,000 DENARNE GLOBE.

Los Angeles, Cal.—Prince Hopkins, milijonar in učitelj v Santa Barbari, rev. George H. Greenfield, Rev. Floyd Harden in Carl Broneer so bili pred več meseci obtoženi od veleporote, da so kršili zakon proti špijonazi. Vsi so priznali na sodišču, da so krivi. Hopkins je bil obsojen radi prvega odstavka v obtožnici na \$25,000 denarne globe in na tisoč dolarjev za vsak naslednji odstavek. Skupaj \$27,000. Greenfield in Harden sta bila obsojena na \$5,000, Broneer pa na \$500.

Preden je bila prečitana obsodba, so priznali vsi štirje, da so pomagali širiti knjigo "The Ethics of Murder" in druge tiskovine. Obtoženci so izjavili, da niso knjige in tiskovine širili v interesu Nemčije.

NEKATERI REPUBLIKANCI VIDIJO POVSD STRAHOVE.

Washington, D. C. — Nekateri republikanski senatorji so naskočili vojaško naborno predlogo, da je določba za izobrazbo mladeničev pod 21. letom socialistična, dasiravno sta senatorja Chamberlain in Wadsworth izrekla, da ima določba namen, da se mladeniči izobrazijo tehnično.

Zvonimir Kosem:

VRNITEV.

I.

Ze par dni je snežilo neprenehoma. Zemlja je bila odeva v belo, mrzlo odejo; pa še vedno je ledenole v svenakrog; nikjer ni bilo več zelenih dreves — beli in nemi kakor nevestina obleka so ležali pred popotnikovimi očmi gozdovi. Vasi in sela po dolinah in gorah so bila zasnežena, pota med njimi na debelo s snegom pokrita, tuintam nad meter visoko zametena. Mrzel, oster sever je bril preko polj in gozdov, žalostno tulil in pojemal šele okraj grčev in holmov, med belimi gorami, utihnil pa ni nikdar.

Ignac je gazil sneg in mraz mu je bilo; komaj je razločeval pot pred seboj: kakaj v zraku je vedno migljalo in nurgolelo, vrtoglavo so plezale snežinke in se poigravale med seboj, kakor za stavo; Ignac je čutil na lelih te snežinke: tajele so se na njih, velike in ledene ...

Truden je bil Ignac od dolge hoje v telo; vendar njegovo srce je bilo kakor spočito in pomalajeno, nič utrujenosti ni bilo v njem.

Spomnil se je na dom, ki ga bo videl zopet enkrat, po dolgem, dolgem času: doma bo ravno o Božiču; mirna tišina bo v sobi; na zapečku bo sedel resnega obraza oče s pipico v ustih, mati, stara, sključena, se bo vrtela za mizo, vse polno dela, se smehljala in se ozirala proti durim; sestra Anka in bratje Manč, mala, nedolžna, z velikimi, otroškimi očmi, pa bosta delala jaslice, tam v kotu kraj zastetih oken, postavljala bosta pastirce in ovce po mahu više in više in se pogovarjala važno kakor dva majhna, zgrbančena starčka ...

"Sveti večer bo jutri," je premislil Ignac, dvignil nogo visoko iz snega in se zavil tesneje v kožuh, "sveti večer, in takrat bom doma; čisto gotovo bom prišel domov na sveti večer, kakor vem pisal iz Amerike ... Saj hodim že dva dni v snegu in v mrazu. O, se en dan, in doma bom!"

Ostreje je zabril sever, huje je pritiskal mraz in kakor iz ledu je pokalo po težkem s snegom obloženem peševju kraj ceste; Ignac si je potisnil kučmo globoko na oči in nase; v enomer je

snežilo, tiho, mirno, kakor v sanjah ...

Ignac je obstal kakor da ga je kdo nenadoma prav prijazno poklical v njegovih očeh se je utrnila solza radosti in zdrknila po lelih navzdol ...

Doma bo zopet po dolgem času. Pisal je bil, da pride, in tako bo tudi prišel; postaran in reven bo prišel, ne več mlad in krepak kakor nekdanj, ko je bil odhajal v tujino, v daljino Ameriko ... Ves izmučen in zdelan bo prestopil domači prag, stopal tiho po veži in potrkal na hišna vrata; in bo prišel v toplo, gorko sobo, polno smeha in domačega veselja in življenja. Vsi mu bodo prihiti nasproti ... "O Ignac! Bog te živi! ... Kar sedi brež tu za mizo, pij in jej! ... Truden si pač reži!" — Anka in Manč, obadva nemirna in radovedna, se bosta vrtela okrog njega, držala se ga za rokavi in ga izpraševala o Ameriki, o tisti lepi, krasni zemlji tam daleč za morjem; in mati, ljubeznjiva mamica, ga bo pobozala po velih lelih, zrla nanj s svojimi dobrimi, usmiljenimi očmi ter govorila: "O Ignac, kako si truden in zdelan! ... Zato se odpodči, glej, saj je danes sveti večer ... Pij in jej; potreben si!" — Tudi oče, star, sklonjen, bo zlezal izza peči: "No, Ignac, zdaj si pa vendar doma. Tako je prav; nič več ti ne bom očitai, da si bil odšel za deset let v tujino; zdaj si zopet naš." — Praznično bo v gorki, zakurjeni sobi; pred lepo in rejenimi jaslicami bo gorela rdeča lučka in trepetala, tudi angelček na zlati nitki bo vtrepetaval kakor da poskuša bežati. Ignac bo sedel za mizo, polje jabolenika pred seboj, glavo odkrito, oči jasne in radostne, govoril bo veliko in lepo ter pravil o Ameriki, o tem težkem delu tamkaj; Anka in Manč, oči in mati ga bodo pa začudeno poslušali in priklimali: "No, je že prav, da si se vrnil. V tujini je pač drugače kakor doma; tudi ljudje tam morajo biti drugačni, osorni in mrki. — Pij, Ignac, in odpodči se!" — V Ignacovih očeh bo radosten smehljaj, tudi na njegova lica se bo razlila tih veselost ...

Stopal je naprej; mrazilo se mu je pred očmi; namah so pobegnile vse zlate sanje iz njegovega srca. Koliko daleč plava oko povsod le bela, daljina polja, povsod belo, neizmerno, v neskončnost potapljajoče se megleno morje, ki mu ni konca nikjer. V divjem vrvenju so rajale

težke, debele snežinke pred očmi zmrzujočega popotnika, za njegovimi ušesi je bril leden sever; pod nogami je škripal sneg, tuintam je zavnelo na tleh, kakor da se je zdrobilo tanko steklo.

Težko je hodil Ignac. Ko se je oziral naokrog in ni zapazil nikjer nič drugega kakor le to neizmerno sneženo morje, se mu je zadelo, da stoji vedno na enem in istem mestu in da je svojo dolgo pot šele pravkar začel. Vrtelo se je nad njim, naokrog je šumelo in tulilo; preko polj so ječeč jaskali rezki vetrovi in pripogibali s snegom obložena drevesa.

"Ponehalo bo, čisto gotovo, da bo ... Če ne, ne pridem domov, živ že ne. O Bog, da bi se zvedrilo!" je zaželel Ignac.

Trudoma je privzdigoval noge in ječal kakor v strahu. Do kolen je segal sneg, in bil je trd, kakor iz kamna; toda po vrhu ni mogel stopati Ignac; udrla se je takoj do tal in zlobno zahreščalo ...

Dolgo, dolgo je hodil tako, truden, in že je začutil bolečine v nogah; bile so kakor lesene, le s težavo jih je vlačil za seboj. Po vsem telesu ga je stresal mraz; zobje v ustih so mu šklepetali; tanka, ledena skorja se je strjevala na njegovih sesenjih, z redkimi kocinami porastlih lelih.

Nič več ni mislil Ignac, tudi gledal ni nikamor več; samo hodil je, hodil, težko, počasi, sklonjen do kolen, do zmrzlega snega; tako se je vračal domov, iz daljne Amerike praznih rok, kakor izgnanec v domovino ...

II.

Sveti večer je bil; pri Krajjanovih za Čimerjem je gorela v veliki sobi z mirnim, tihim plamenom ogromna, od stropa dol viseča petrolejka, svetla topla luč je bila razlita na vseh jasnih obzidjih.

Za mizo sta sedela Anka in Manč, lepo oblečena, radostnih lic in smehljajočih se oči, zrla na jaslice v kotu in bila vesela in zadovoljna kakor še nikdar. Saj sta bila vse tako lepo naredila, ko je bil še mrak. Kakor živo je bilo vse — prijazno smehljaj iz kota; zdelo se je začudenim očem, da živobarvani pastirji veselo pojo in da ovce, majhne, smešne in ponižnostive, mekečeje vmes, hodijo vse križem po mehkem mahu in muljjo travo ... Sedli kota, pod mahovitim gričkom, je

tičal pa hlevček, z mavričasto svetlobo oblit; kakor iz nebes samih je migljala nad bomo strehleo bleščeča zvezda; angelci, zlati krilateci, so pluli v zraku, trepetali nemirno in zamahovali s tankimi perutnicami ... Tako resnično živo je bilo vse to narejeno, da se je Anka na skrivaj rahlo nasmehnila in se začudila sama sebi: "Jeli mogoče, da sem delala to jaz?" — Tudi Manč se je smejal samemu sebi in lepim jaslicam ...

Mati je stopala po prstih, tiho, mirno, kakor v strahu, da nebi zmotila tega svečanega miru v sobi. Zdaj je bila pri mizi in jo je pregrnila z velikim nedeljskobelim prtom, obrizala si roke ob predpasnik in pogledala malo po jaslicah, ozrla se tuintam plašno proti durim, zdaj zopet je odšla v kuhinjo, zaprla neslišno duri za seboj, hodila po veži, stara zgrbljena, in se je vrnila v sobo z gorko, dišečo pogačo, položila jo na mizni prt in stopala naprej po sobi, brez šuma kakor bel, velik prozoren angel ...

Na zapečku je sedel osivelih las oče, pipico tobaka v ustih, hripavo kašljal in puhaj dim pred se v zrak; beli oblaki so igrali dol s peči in se pogiravali med seboj, potapljali se niže in niže in se zopet dvigali proti stropu.

Mati se je naenkrat obrnila.

"Kaj ne prihaja?" Zdi se mi, da čujem korake zunaj za hišo."

Oče je vzel pipico iz ust, strkal iz nje pepel in zmaja z glavjo:

"Čas bi že bil. Pisal je, da pride danes večer. Pa bogve ... grdo je zunaj, sever brije za oglij."

Zima je bila zunaj, sneg in mraz, v sobi pa je bilo toplo; včasih je potrkal na okna veter, strele so se šipe in zavzečale — hipoma se je zdrnila skrbna mati, se plašno ozrla, gledala dolgo proti durim in težko pričakovala.

"Zdaj bi že moral priti," je menila mati. "Deset je ura, kmalu bo treba k polnočnici — kaj bo z Ignacom? ... Burja je zunaj in zameti so v hribih; da bi Ignac vsaj pota ne izgredil in ne ostal tako kje v zametih!"

Grobna tišina je zavladala v sobi. Mirno sta sedela Anka in Manč za mizo in sanjala o Ignacovi vrnitvi ...

(Dalje).

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izaja dnevno razen nedelj in praznikov.

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina: Zedinjene države (izven Chicago) in Kanada \$5 na leto, \$1.50 za pol leta in 75c za tri mesece; Chicago in inozemstvo \$4.50 na leto, \$2.25 za pol leta, \$1.13 za tri mesece.

Naslov za vse, kar ima stik s listom:

"PROSVETA"

2657 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenic National Benefit Society.

Issued daily except Sunday and Holidays.

Owned by the Slovenic National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago and foreign countries, \$4.50 per year.

Address:

"PROSVETA"

2657 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

Telefon Lawrence 4635.

Datum v oklepaju n. pr. (Juli 30-15) poleg vsakega imena in naslova pomeni, da vam je s tem davkom potekla naročnina. Ponovito je potrebno, da se vam ne ustavi list.

Prodajanje liberti-bondov 4. vojnega posojila se prične 28. septembra.

Za demokracijo in svobodo stare domovine! Vsak zaveden ameriški Slovenec mora biti član Slovenskega republičanskega združenja.

Obličite "čikaško fronto" na obali Michigananskega jezera — veliko vojno razstavo v Grantovem parku. Velika zbirka vojnih trofejev s zapadnega bojišča. Dnevne bitke popoldne in zvečer. Vstopnina 50 centov.

Delavstvo in vojna.

150.000 delavcev je korakalo na Delavski dan po ulicah velikega čikaškega mesta in na tisoče in stotisoče jih je korakalo po drugih mestih širom naše republike. Ameriško delavstvo je manifestiralo svojo jekleno voljo in odločni sklep: "Za armado na bojišču stoji armada delavcev v tovarnah in rolih; sedanja vojna je ljudska vojna in delavstvo jo mora izvojevati."

Predsednik Wilson je izjavil v svoji proklamaciji na Delavski dan: "Zdaj je jasno, da je Nemčija hotela uničiti to, česar si svobodni človek želi in mora imeti: pravico samoodločevanja o svoji sreči, vlado pravičnosti in da vsaka vlada služi ljudstvu ne pa privatnim in sebičnim interesom gospodujočega razreda. . . . Sedanja vojna je torej vojna ljudstva vsega sveta proti vsaki nasilni vladi, kakršno predstavlja nemška avtokracija. To je vojna za emancipacijo vseh in delavstvo jo mora podpirati z vsemi svojimi silami."

Osvoboditvena vojna! Ameriško delavstvo bo izvršilo svoj častni delež doma in na bojišču. Delavstvo bo storilo, kar tiri od njega demokracija. Brez delavstva je zmaga nemogoča in delavstvo bo izvojevalo zmago. Poraz avtokracije centralnih držav je tako gotov kakor je gotov jutranji solnčni izhod.

Toda zmaga delavstva pojde dalje. Delavstvo mora poraziti tudi vojno, da bo več nemogoča. Poraziti mora sistem, ki je ustvaril avtokracijo in ki povzroča vojno. Delavstvo bo skrbelo, da se vresniči Wilsonove besede: "Vsak človek ima pravico do samoodločevanja o svoji sreči in da vsaka vlada služi ljudstvu ne pa privatnim, sebičnim interesom gospodujočega razreda." To je pa mogoče le tedaj, kadar zavladajo po vsem svetu socialna demokracija.

Vojna razstava.

V ponedeljek je bila otvorjena vladna vojna razstava v čikaškem Grantovem parku. Namen razstave je: Pokazati ljudstvu, kaj se godi na bojišču, ki je oddaljeno od nas tisoče milj. Vsi ljudje ne morejo biti vojniki in vsi ne pojdejo na fronto. Nihče pa nima pojma, kaj se godi na fronti, kadar ni tam — kljub vsem fotografijam in opisom v časopisih in debelih knjigah.

Razstava je torej gledališki oder, na katerem se bodo dva tedna odigravali majhni prizori velike drame, ki se igra v Evropi. Dnevne bojne demonstracije, pri katerih grme topovi, gajtajo strojne puške, ropotajo "tenki", in pri katerih se lesketajo bajoneti na kaku-joličih vojakov, nudijo gledalcu približno pravo sliko resnične bitke v Franciji. Vrhutega so razstavljene na ogled nebrojne vojne trofeje: topovi, strojne puške, eroplani in druge stvari, ki so jih Američani, Francozi in Angleži oteli sovražniku, in ki so prišle v Chicago direktno z bojišča.

Priporočamo rojakom v Chicagu in bližnjih naselbinah, naj ne zamude prilike posetiti razstavo. Obenem se bo nudila ta prilika številnim gostom, ki jih dobimo v našo sredo prihodnji teden iz vseh krajev Amerike — delegatom S. R. Z. in S. N. P. J. Priporočamo jim še danes, da si naj na vsak način odtrgajo toliko časa in si ogledajo vojno razstavo. Ne bo vam žal.

Kako se slepi ljudstvo.

Tajnik jolietške katoliške jednote Josip Zalar je čutil potrebo povedati čitateljem "Amer. Slovenca", da ni res, da dela Slovenska narodna zveza za jugoslovansko monarhijo s Karadževićevim dinastijo na čelu, da nima nobenega stika s krfsko deklaracijo in da zveza sploh ne priznava te deklaracije. Edin namen zveze je, boriti se za osvoboditev Slovencev izpod avstrijskega in nemškega jarma.

Rojaki, ki pridejo v dotiko z g. Zalarjem, naj ga vprašajo, dali S. N. Z. priznava jugoslovanski odbor v Londonu ali ne; če ga priznava (o čimur seveda ni dvoma), ali more g. Zalar tajiti, da ni ta odbor podpisal krfske deklaracije; ako ne more zanikati, kar je res, naj ga vprašajo dalje, če je njemu znano, kdaj je Londonski odbor prikladal krfsko deklaracijo od svoje strani; ako ni prikladal, kar je prav, naj ga vprašajo, če je torej krfska deklaracija še zmiraj v veljavi, in ker S. N. Z. priznava dotični odbor, mora obenem priznati vsa njegova dela in med temi tudi omenjeno deklaracijo. Ali ni dalje res, da je bila "Clevelandska izjava" sprejeta le zato, da monarhisti z njo pokrijejo svojo pravo barvo, ker vedo, da ameriški Slovenci ne bodo nikdar podpirali monarhističnih paktov? Z drugimi besedami: ali ni bila dotična izjava sprejeta le zato, da bodo slepili z njo slovensko ljudstvo v Ameriki?

Val, ki se borimo za Wilsonove mirovne cilje, se borimo za osvoboditev slovenskega naroda izpod avstrijskega jarma. Amerika nas je zagotovila, da je osvoboditev našega naroda gotova stvar. Vprašanje

pa je, dali ostanejo Slovenci po osvoboditvi tudi svobodni in suvereni državljani na svojih tleh. Voditelji S. N. Z. delujejo na to, da postanejo Slovenci in Hrvatje takoj po osvoboditvi zopet podaniki drugega monarha, medtem ko deluje Slovensko republičansko združenje na to, da se Slovenci odločijo za samovlado v federativni republiki, v kateri ne bodo več nikomur podložni. Kdo torej deluje za demokracijo?

Kdo je prodal Rusijo?

(Dolge)

Ves ga čas notranjega boja v stranki je carjeva vlada izigravala zdaj levo in zdaj desno krilo stranke proti Leninovemu centru. Leninova frakcija je bila edina, ki ni hotela nikdar slišati ničesar o kakem kompromisu z obiljubljenimi carjevimi socialnimi reformami.

Po pariškem kongresu (1911) je Lenin ostal v Parizu, kjer je organiziral novo šolo za ruske propagandiste. Šola je bila v Long-Gueneau-bliže Pariza — in tam je Lenin predaval o politični ekonomiji, agrarnih problemih, teoriji in praksi socializma itd.; vsega skupaj je imel 45 predavanj izmed 135, ki jih je določal učni tečaj.

O tej šoli in Leninovih predavanjih je sporočil tajni ruski policist v Parizu sledeče svojemu šefu v Moskvi:

"Nikolaj Lenin, pravo ime Vladimir Uljanov, odločujoč faktor, je mož pri tridesetih letih, srednje postave in čokat, dolgega in bledega obraza, bistrhi oči, svetlih las in plešastega čela ter gladko obrit. On in njegova družina — žena in tačka — obduje z dijaki v skupni jedilnici v šoli. Lenina žena, Nadežda Konstantinova, je stara 37 let, bolj večje postave, okroglega obraza in temnega obličja ter črnih las. Izgleda precej inteligentna, nosi klobuk in nima otrok."

V januarja leta 1912 je Lenin sklical konferenco vseh treh frakcij v Prago na Češkem. Poljska, letska in židovska organizacija se niso odzvale. Gorkij in Plehanov sta pisala pismo, v katerem sta ostro obsodila Lenina, ker je sklical zborovanje brez sporazuma z ostalimi voditelji in odbori. Konferenca so se torej udeležili le bolševiki in njihovi delegatje so imeli velike težave na ruski meji, kajti ruska vlada je hotela na vsak način preprečiti konferenco v Pragi. Toda delegatje so se srečno zmuznili čez mejo.

Bilo jih je osemnajst in eden med njimi je bil — vladni vohun, kateri se je znal vtihotapiti tudi v najradikalnejšo frakcijo ruske socialistične stranke in on sam je nastopal tako radikalno, da so ga člani stranke v dotičnem okrožju izvolili delegatom, misleči seveda, da je njihov zvesti sodrug. Ta vohun je naravno glasoval na konferenci za vse Leninove predloge in je kazal veliko navdušenje za vse, o čemur je govoril Lenin in njegovi pristaši. Vohun je takoj po konferenci sporočil šefu tajne policije v Moskvi sledeče: "Konferenca je imela to značilno posebnost, da se je vse zborovanje vršilo natančno po prej izdelanem načrtu ene same osebe. Vodilna misel tega moža (Lenina) je imela obliko resolucij in delegatje so jih odobrili od pičice v slepi zvestosti do svojega voditelja."

Lenin je na tej konferenci govoril sledeče, kar je tudi obravnavano v zapiskih tajne moskovske policije:

"Revolucionarna misel narašča v Rusiji, posebno med izučeni delavci. Revolucija torej ni končana in danes se nahajamo na predvečer novega revolucionarnega vala. Imeti moramo zastopnike v četrti dumi. Liberalizem se bolj boji rdečega vruga kakor pa črnega. Vsi pravi demokratični elementi se morajo ločiti od konstitucionalnih demokratov (kadetov). Boj proti njim pomeni boj proti vsemu, kar je nazadnjaškega. Mnogo kadetov je v tajni carjevi službi in skrivajo se za krinko kadetske stranke. Dobiti moramo pomoč od kmetov in organizirati jih moramo v močno revolucionarno stranko, ki bo nam ne pa pod vplivom socialnih revolucionarjev in kadetov."

Na tej konferenci je Lenin imenoval centralni odbor sedmih članov, ki so imeli poslovati v strogi tajnosti. Nihče ni znal, kdo je v centralnem odboru izvenšal odbarnikov samih. Dva člana tega odbora — Lenin in Zinovjev — sta imela ostati v inozemstvu, ostali so se pa vrnili v Rusijo, kjer so tvorili notranji odbor. Dalje je bilo izvoljena komisija,

ki je imela zasledovati carjeve špijone v organizaciji. Lenin, Zinovjev in Kamenov so bili izvoljeni uradnikom centralnega ragana stranke "Rabočaja Gazeta". Končno je Lenin zaključil konferenco z govorom, rekoč, da ga veseli, da je doživel čas, ko se je rusko delavstvo postavilo na lastne noge in da rešuje svoje probleme neodvisno od "inteligencije". Lenin je tudi obvestil delegate, da je neki Schmidt, dijak na moskovski univerzi, ki je umrl v zaporu kot politični "zločinec", zapustil bolševiški stranki pol milijona rubljev.

Istočasno se je vršila na Dunaju druga konferenca ruskih socialistov pod vodstvom Trockija, ki je zbral okrog sebe nasprotnike Lenina. Trockij je bil jezer, na Lenina, ker je zadnji prepeljal strankino podporo za njegov list "Pravda". Na dunajski konferenci so bili navzoči tudi zastopniki kavkazskih, letskih, poljskih in židovskih socialistov. Trockij je predsedoval in v svojih govorih je neumljeno mlati po Leninu, ki ga je imenoval avtoritatorja. Dunajska konferenca pa ni dosegla nobenega cilja in delegatje so se skregali še predno je bila končana in sredi največjega prepira je Trockij vzel klobuk in odšel, za njim je pa zapustil zborovanje Martov in vsa letska delegacije.

V četrti ruski dumi je bilo trinajst socialistov; med temi je bilo šest bolševikov in sedem je bilo razdeljenih med ostale tri ali štiri socialdemokratične frakcije. Leta 1912 je petrogradska "Pravda" postala dnevnik, katerega so se oklepale vse frakcije. Lenin, Zinovjev, Kamenov, Plehanov in Pokrovskij so vodili uredništvo tega lista iz inozemstva. List so financirali izključno delavci in izhajal je dve leti do začetka vojne, ko ga je carjeva vlada ustavila.

V dveh letih (1912—1914) je imela carjeva vlada več sitnosti in skrbí z Leninom kakor s katerim drugim posameznim revolucionarjem. Bil je nekompromisen in bil proti carizmu je vodil do take skrajnosti, da je ruska vlada končno poslala svoje agente v inozemstvo z namenom, da ga na skrivnem umore. Eden tajnih policistov je poročal iz Francije, da je Lenin "duša vsega revolucionarnega gibanja v Rusiji." Carjeva vlada je smatrala Lenina in njegovo bolševiško stranko za glavni revolucionarni faktor, s katerim je treba resno računati in zato je tudi najbolj preganjal njegov pristaše doma in na tujem.

Leta 1913 je prišlo na dan, da je bil eden socialdemokratičnih poslancev v dumi, Malinovskij — carjev vohun.

Notranji spor v ruski stranki je postal že tako oster, da je končno posegel vmes mednarodni socialistični biro in poskušil združiti razne revolucionarne elemente. V ta namen se je vršila konferenca meseca junija 1914 v Bruslu. Lenin ni bil navzoč. Na tej konferenci je Plehanov obdoliš Lenina, da je poveril stranki denar, toda dokazov ni imel in zato mu je konferenca dala ukor in ga izključila od zborovanja. Takrat je bilo razvidno, da ima Lenin za seboj 80 odstotkov vseh socialističnih elementov v Rusiji; na konferenci je bilo tudi izrečeno mnenje, da se revolucija v Rusiji ne more več dolgo zavleči. Res se ni zavlekla več kot tri leta!

Tedaj je prišla svetovna vojna, ki je prinesla krizo v socialističnih strankah vseh prizadetih držav in Rusija seveda ni izostala. Vojna je združila različne elemente v ruski stranki in napravila iz njih dve frakciji, ki sta si bili odločno protivni. Prva frakcija, ki je sestajala iz bolševikov, levega krila menjševikov in nekaterih drugih elementov pod vodstvom Lenina, je bila odločno proti vojni; druga frakcija pod vodstvom Plehanova je pa bila za obrambo Rusije proti Nemčiji. Bolševiki so imenovali Plehanove pristaše "socialne patrijote", zadnji so pa rekli prvim "porazenci". (Dalje prihodnjič.)

SLOVENSKO REPUBLIČANSKO ZDRUŽENJE.

Sedež v Chicagu, Ill.

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Frank Bostich, Filip Godina, Frank Kerke, Martin V. Konda, Ebin Kristan, Anton J. Terbovec, Jože Zavertnik.

NADZORNI ODBOR:

Ludvik Benedik, Matt Petrovič, Frank Veranič,

CENTRALNI ODBOR:

John Ermenc, Joseph Fritz, Joseph Ivanetič, J. Judnič, Ivan A. Kaker, Anton Motz, Frank Mravija, Jacob Muha, Zvonko Novak, K. H. Pogodič, Matt Pogorelec, John Rezel, Joseph Steblaj, Frank Sava, Frank Udovič, Charlie Vesel, Andrew Vidrih, Stefan Zabrie, John Kalan, Anton Zlogar, Louis Truger.

(Opomba. Zastopniki organizacij in listov, ki se zdajda še niso prijavili, postanejo člani centralnega odbora, čim se pravilno prijavijo in izjavijo, da se strinjajo s temeljnimi načeli S. R. Z. — Naslov za pisma in denarne poljiljave je sledeč: Anton J. Terbovec, P. O. Box 1, Cicero, Ill.)

DRUŠTVO V CHICAGO IN OKOLICI.

Vodstvo vojne razstave je določilo soboto 14. septembra za jugoslovanski dan in čikaško-slovanski dan na tej razstavi. Prvotno je nam bila določena nedelja 15. septembra za jugoslovanski dan, toda ker je določena tudi za Poljake, Ruše, Ukrajince in ker bo to tudi zaključni dan razstave, so nam in Čeho-Slovakom določili en dan prej. To naj tajniki in predstavniki društev, ki so se udeležili zadnje seje slovenskih društev v Chicagu, upoštevajo.

Parada Jugoslovancev na razstavi prostor odpade, ker je naš dan v soboto, pa jo je vsled raznih ovir težko organizirati. Vsa kda, kdor želi prisostovati točkam jugoslovanskega programa na razstavi dne 14. septembra ob 8. zvečer (ob tem času se prične uradno delo na razstavi) naj pride na razstavi prostor v Grant parku ob Michigan Ave. (blizu Van Buren Str.) kakor hoče. Odbor Jugoslovancev, ki ima v oskrbi jugoslovanski del programa priporoča, naj se Jugoslovanci udeležijo razstave gori omenjeni dan. Na sporedu jugoslovanskega programa bo govor, petje in narodni ples kolo. Oder za pevece bo na desni strani pri vходу. Kdor si ne bo že prej ogledal razstave, naj pride že ob 6. ali še prej zvečer. Zvečer boste imeli priliko opazovati prizore iz vojne, bitke in druge stvari, ki vas bodo zanimala. Nihče naj ne zamudi te razstave. Ako ne boste imeli časa za udeležbo 14. septembra, udeležite se je kak drugi dan.

NAŠA MANIFESTACIJA.

V nedeljo dne 15. septembra se vrši velika manifestacija čikaških in okoliških Slovencev za demokracijo, pri kateri bodo sodelovali tudi delegatje in delegatkinje konvencije Slovenskega republičanskega združenja in drugi gosti. Parada se prične ob 9. zjutraj iz zbirališča na So. Racine in W. 18th. Str. Ulice, po katerih bomo korakali smo že omenili v listih in v pismih na društva. To bo zaključna manifestacija konvencije SRZ, in upamo, da ne bo Slovencev ali Slovencev v tem mestu, ki ne bi prišli na plan in se udeležili parade in potem velikega zborovanja v Pilsen Auditoriumu. Društva naj pridejo z zastavami. Nekatera društva že imajo svoje napise, ki jih bomo lahko našli tudi v tem pohodu, še iz slavnosti dne 4. julija. Druga društva, ki nimajo takih napisov, naj jih naroče, ali pa sporoče tajniku lokalne organizacije, da žele imeti svoje napise.

Društva naj sporoče svoje zaključke glede te manifestacije tajniku lokalne organizacije kakor hitro mogoče, to je takoj po sejah prizadetih društev. Dopis se prejela vsa društva in želimo, da nanje tudi odgovore, pa četudi je sklep društva, da se ne bo uradno udeležilo te slavnosti. Odgovore želimo vseeno.

Dne 5. septembra točno ob 8. zvečer se vrši seja čikaške lokalne organizacije SRZ v dvorani SNPJ. Udeležite se je polnoštevilno. Te seje naj se udeležijo tudi uradniki raznih društev in članstvo lokal. org. SRZ, da nam bo omogočeno boljše organizirati delo za časa konvencije in pa na manifestacije dne 15. septembra.

Tajnik.

ČIKAŠKA DRUŠTVA ZA MANIFESTACIJO S. R. Z. 15. SEPT.

Večina tukajšnjih slovenskih društev je na svojih sejah skleni-

la, da se korporativno udeležijo manifestacijske parade za vojni program Zdrženih držav in za program Slovenskega republičanskega združenja. Večina teh društev je sklenilo pisмено pozvati svoje članstvo na udeležbo manifestacije. Med temi društvi je tudi Slovenska postaja šte. 16211, Modern Woodmen of America, pri kateri je okoli dve sto Slovencev. Omenjena postaja je izdala poziv na svojo članstvo, v angleškem in slovenskem jeziku, katerega tu priobčujemo.

CENJENI SOSED: —

Modern Woodmen of America je ameriška organizacija, prežeta z ameriškim duhom, ki sloni na najkrajših temeljih demokracije. Organizacija M. W. of A. stoji solidarno za predsednikom Wilsonom in ga podpira pri njegovih prizadevanjih poraziti avtokracijo in z njo vse prireske, ki ogrožajo svobodo narodov.

Med narodi, ki ječe pod tiranijo, ki so že stoletja zatirani, je tudi naš slovenski rod, ki kliče svetovno demokracijo na pomoč, da se enkrat za vselej otresé pijkav monarhističnega avtokratizma, bodisi v katerikoli obliki in si za bodočnost ustvari podlago za mirno kulturno in gospodarsko razvijanje. Da omogočimo izpolnitev tega cilja našemu in drugim jugoslovanskim narodom, moramo povzdigniti svoj glas tudi mi, ameriški Slovenci. Ne samo povzdigniti naš glas, da ga bo slišal svet, nego tudi dejansko dokazati svetovni demokraciji, da smo vredni postati člani svobodnih narodov sveta.

Slovensko republičansko združenje reprezentira ogromno večino ameriških Slovencev. Vsakdo naših sosedov, ki se zanima za to organizacijo, pozna njen program, ki je obenem program svetovne demokracije. Drugi kongres Slovenskega, odnosno jugoslovanskega republičanskega združenja se bo pričel dne 13. septembra v čikaškem Pilsen Auditoriumu. Konvencije se bo zaključila v nedeljo 15. septembra z veliko manifestacijo Slovencev, pri kateri bodo sodelovali tudi Srbi, Hrvati in Čehi. Ker je članstvo naše postaje na svoji redni seji sklenilo, da se te manifestacije za demokracijo udeležimo tudi mi, vas opozarjamo, da se je tudi udeležite, da ne ostanemo samo pri sklepu. Pokažimo ameriški javnosti, ameriški vladi, demokratičnemu svetu, da smo narod, ki noče biti podložni cesarjem in kraljem. Pokažimo svetu, da smo zadovoljni z ameriškim institucijami in da želimo tako prosperitetu tudi našemu narodu v domovini.

Cenjani sosed, ako polje po tvojih žilah kri ljubimci za tvoj zatirani narod, tedaj boš gotovo navzoč pri manifestaciji S. R. Z. v nedeljo, 15. septembra ob 9. dopoldne. Zbirališče bo na zapadni 19. cesti in južni Racine ulici, od kjer bomo odkorakali po ulicah z godbo in zastavami na čelu v Pilsen Auditorium.

Sosedje postaje 16211, vdeležite se vsi do zadnjega manifestacije ki je na sporedu ta dan. Naj še omenim, da se vrši redna mesečna seja naše postaje dne 14. sept. t. l. v navadni društveni dvorani, 2001 W. 22. Street, torej preže dolžnost vsakega soseda, da se te seje vdeležijo, ker je veliko važnega na dnevnem redu, kakor tudi volitev escorta ali voditelja.

JOS. STEBLAY, Clerk

1840 W. 23rd St.

Naročite in širite svoj list "Prosveta."

DOPISI.

NEKOLIKO BESED H KONVENCIJI S. R. Z.

Pis. P. J. F. Durn.

Se nekaj dni je do konvencije Slovenskega republikanskega združenja v Chicagu, toda med ameriškim Slovincem ne opazim zanj tistega zanimanja, ki bi ga tako važen dogodek zaslužil. Če hočemo govoriti resnico, moramo brez oporekanja priznati, da za naš narod še ni bilo tako važne konvencije, kot bo zborovanje S. R. Z. dne 13. septembra. Sedaj pa denimo roko na srce in se vprašamo, kaj in koliko smo že pisali s odzrom na to za jugoslovansko vprašanje tako važno konvencijo. Jaz smem trditi, da smo pisali prav malo — ali bolje, povedano ni.

Uredništvo clevelandске Enakopravnosti je posvetilo nekaj prostora temu zborovanju S. R. Z., kar je bilo pa zelo malo. Za tako konvencijo, kakor bo ta, bi moralo biti v naši slovenski ameriški javnosti vse več zanimanja kakor ga je. Tu se ne gre za interese posameznikov, za interese jedrot ali kake posamezne organizacije, nego za bodočo usodo slovenskega in drugih jugoslovanskih narodov, zato je konvencija S. R. Z. zgodovinskega pomena. Časi so resni, in napeti moramo vse naše moči za utrditev te organizacije. Ponavljam, napeti moramo vse naše moči, tudi če nas pri tem malo boli. Vedeti moramo, da ako bi se slučajno danes pričela mirovna pogajanja, smo mi še prav malo pripravljeni za tak slučaj in predno bomo, bo treba še ogromnega dela in žrtve.

Neki list je napisal "nekaj stvarne kritike" kakor jo sam imenuje, kjer obseja vodilne faktorje in liste, da vse premalo delajo in pišejo, za S. R. Z. Pri tej "stvarni kritiki" pa je člankar, oziroma uredništvo dotičnega lista popolnoma pozabilo, da je tudi njihov list glasilo S. R. Z. In ravno njihov list se je še prokleto malo zavzel za propagiranje idej Slovenskega republikanskega združenja. Vse kar so priobčili v prilogi SRZ, je bilo posilje in glavnega urada imenovane organizacije. Da bi sami napisali kak članek nji v prilogi, še nisem opazil. Ako lahko kritizirajo brez prevajanja, ne vem, zakaj ne bi mogli tudi pisati za organizacijo, namesto da postavljajo delo drugih v slabo luč. Ako "še" slo brez prevajanja člankov, bi bilo mogoče tudi pisati za organizacijo brez prevajanja na angleščino. Ljudje, ki hočejo kritizirati, morajo najprvo sami dokazati, koliko so že naredili za stvar in šele potem kritizirati druge, seveda v poštenih nameni ne pa morda vsled želje maščevati se nad ne ljubimi osebami ali pa celo škodovati organizaciji. Ako razumemo važnost sedanjega časa in sedanjih razmer za bodočnost Jugoslovancov, potem bi morali tudi vsi čutiti sveto dolžnost, da vsi sodelujemo v tej organizaciji, da ji posvetimo čas in ji prinašamo gnotne žrtve.

Resnici na ljubo bodi povedano, da se noben list toliko ne trudi za agitacijo in propagando idej S. R. Z., kakor mladi slovenski dnevnik "Enakopravnost" v Clevelandu. Ta list nam je bil potreben in ako bi ga ne imeli, bi občutili škodo v organizaciji. Ne rečem, da druga glasila S. R. Z. zanemarjajo svoje dolžnosti, pač pa je tudi res, da bi lahko posvečala našemu gibanju nekoliko več zanimanja. Danes je treba dela in zopet dela, treba agitacije in zopet agitacije, treba je žrtve in zopet žrtve. To moramo imeti pred očmi in se po tem ravnati, pa četudi nas malo boli, kakor sem že dejal. Brez žrtve ne bo svobode ne vsehov. Ne kaže nam drugega, kakor lotiti se dela s podvojenimi močmi. Ne smemo počivati pri misli, da smo v enem letu občutno te organizacije dosegli lepe uspehe. Uspehi so še zelo majhni v primeri z našimi nalogami. Res je, da je večina Slovencev za organizacijo S. R. Z. Kaj pa je s Hrvati in Srbi? In v našem programu imamo vključene tudi Poljake. Ali je med temi narodnostmi že kaj zoranega polja? Jako malo. Polje je ugodno, toda manjka delavcev, organizacijskih delavcev! Morda boste smatrali te moje besede za neopravičeno kritiko, toda zagotavljam vas, da sem jih

napisal s poštenimi nameni, koristiti naši stvari. Jaz za sebe imam lahko vest, kajti storim vse, kar je v mojih sposobnih močeh mogoče, da pomorem gibanju S. R. Z. Toda ogromna masa našega naroda se nahaja izven vsjakih taborov v civilnem življenju in med njimi je treba še temeljitega dela, predno se bo ta masa tudi resnično pridobila za delo in ne samo za simpatije. Mnogo se jih še ne zaveda, v kako pomembnem času živimo in da prej ali slej napočijo odločilni trenotki, ki nas ne bi smeli najti nepripravljenih. Med nami je še vse preveč ljudi, ki jim je glavna skrb jesti in piti vsaj trikrat na dan, spati in gledati, dasi urede življenje kar najbolj udobno. Kaj se godi okoli njih, to jih ne briga. Kaj se bo zgodilo z našim narodom po vojni, to jim ne dela skrbi. Ravno te vrste ljudje pa bi lahko največ naredili za našo organizacijo. Treba je med njimi še veliko agitacije, predno bodo razumeli, da je njihova dolžnost zanimati se za dogodke okoli njih. Duševno mrtvilo vodi v demagogijo, ki postane lahko rak rana za narod. Največja nesreča za vsako tako gibanje je, če se zanašamo za delo drug na drugega, češ, bo že ta napravil, bodo že drugi naredili. Pri tem se pa največkrat primeri, da je mnogo del neizvršenih ravno vsled takega zanašanja drug na drugega.

Med raznimi nalogami, ki jih bo imela prihodnja konvencija Slovenskega republikanskega združenja, bo gotovo zelo važna naloga, kako omogočiti demokratičnim hrvatskim in srbskim namam v tej deželi do takega gibanja, kakor ga imamo Slovenci. Treba bo v prvi vrsti seznaniti te mase o našem podrobnem delu in o našem programu. Zato bo morala konvencija iskati pota in sredstva za izvrševanje tega dela. Na konvenciji bo morda nekaj srbskih delegatov, kar bo zborovalcem omogočilo napraviti uspešnejše zaključke o tej stvari, ker bodo dobivali nasvete in predloge naravnost iz hrvatskih in srbskih vrst.

Morda bo konvencija storila tudi kake korake za zblizanje nasprotne organizacije, da pridemo vsaj v važnejših točkah do sporazuma. Po mojem mnenju bi bilo uместno, da se na to konvencijo povabi nekaj zastopnikov njih organizacije. Na zborovanju bodo imeli lepo priliko podrobneje spoznati naš program in prednosti demokratične rešitve jugoslovanskega vprašanja, pa bodo morda opustili svoj starokopitni absolutizem. Z medsebojnimi bojem ne bomo veliko dosegli, če pa bomo, bodo morale biti žrtve toliko večje. S taktičnega stališča je pametno, da se poskuša v tem oziru narediti potrebne korake. Ako se pokaže, da nasprotna organizacija nima resne volje za nobeno skupno delo in da hoče slepo slediti ukazom gospodov "od zgoraj", bo imela konvencija S. R. Z. čiste roke, ker se ji ne bo moglo očitati, da je ona zakrivila, da ni prišlo do sporazuma.

Konvencija bo morala skrbeti, da uvedemo boljše propagando za naš program med ameriško javnostjo, da jo natančneje poučimo o našem programu, o naših ciljih, jugoslovanskem in odnosu balkanskega vprašanja, o konfuznosti avstrijske državne forme itd. O tem je potrebno, da temeljito seznanimo ne samo ameriško javnost, nego tudi vse druge narode, ki nam morejo koristiti.

Oficijelno glasilo S. R. Z. "Slovenian Review" je mnogo storilo v tem oziru. Da pa se lahko storijo še več, je potrebno regularno izdajanje Slovenian Review, izdajanje brošur v angleškem jeziku, poročanje v angleške liste o našem gibanju itd. Sploh, izrabiti bomo morali tudi v tem oziru vse sredstva, ki so nam na razpolago, da seznanimo o naših aspiracijah vse svetovno javnost, kajti ta bo štela pri mirovni konferenci. Ako jo pridobimo, smo dosegli tudi pravilno rešitev jugoslovanskega vprašanja.

Seveda mi lahko ugovarjate, češ, kje pa naj vzamemo sredstva za delovanje v tako velikem obsegu? Yes! kje naj vzamemo sredstva. Posebi moramo globoko je v žep, pa četudi se nam bo to poznalo, če tudi nas bo bolelo. Vem, da vlada draginja, vem da je potrebna podpirati razne institucije, ki potrebujejo milijone dolarjev sedaj v vojnem času. Vi veste, da so sedaj izredni časi, ki zahtevajo izrednih žrtve. Tisoči bodo dali

vse kar imajo, kajti več ne morejo dati, in to so njihova življenja. Ali bi vi ne mogli žrtvovati vsaj nekaj dolarjev na leto? Ali ste že kdaj pomislili, kako velika avta bi se nabrala, ako bi dal vsaj vsaki tretji ameriški Slovenec en dolar v blagajno SRZ? Ali ste že kdaj pomislili, kako velike stroške zahteva delo, katerega vrši Slovensko republikansko združenje, ako ga hoče vršiti v velikem obsegu, kajti le z velikim delom je možno doseči velike uspehe? Ne vprašajte: "Kaj pa je S. R. Z. že naredilo?" Vprašajte rajše sebe: "Kaj sem že jaz napravil za SRZ?" Vpraševati druge, kaj so že naredili za organizacijo, ali jo kritizirati, je veliko lažje delo, kot pa delovati in se žrtvovati zanjo.

Tega se v polni meri zavedamo slovenski vojaki v taborišču Perry. Plačo, ki jo dobivamo, gotovo ni tako visoka, da nam bi delala težave, kako jo potrošiti. Kljub temu smo se zavezali, da bomo vsak mesec gnotno prispevali po svojih močeh v podporo Slovenskemu republikanskemu združenju, kar se v polni meri zavedamo, da samo članstvo ne bo izvršilo ali vsaj pripomoglo k izvršitvi ciljev SRZ, če ne bo v prid organizacije doprineslo tudi sredstva. Iz finančnega izkaza prispevkov Slov. rep. združenju ste lahko videli, da nismo ostali samo pri sklepu, nego ga tudi izvršujemo. Nič ne prihajate z argumenti, da dobivamo vojaki dolar dnevno in drugo vse prosto. Tudi mi imamo izdatke. Vsakdo izmed nas je vzel enega ali več bondov vojnega posojila, ki jih je treba izplačati. Zavarovalnina nas stane okoli \$6 mesečno in poleg tega še veliko drugih manjših izdatkov. Zato moramo skrbno preračunati naše dohodke in izdatke, ako nečemo priti v "deficit". In preračunali smo jih tako, da ostane nekaj tudi v prid Slov. rep. združenju. Ali bi vi, ki morda služite od \$3.50 do \$10 dnevno ne mogli tudi prispevati primerne svote mesečno? Treba se nam bo nekoliko bolj zavedati važnosti te organizacije, potem bo morda prišlo nekoliko več volje, da se ji tudi gnotno pomaga.

Enkrat bi bilo vsekakor potrebno poskusiti, kaj premorejo ameriški Slovenci in kako daleč so pripravljeni delovati in se žrtvovati za ideje, ki nam bi morale biti vzvišene. Videli bomo, v koliko je ameriškim Slovincem za osvoboditev našega naroda izpod avtokratične tiranije. Dobili bomo upogled, ali jim je sploh kaj za svoje ljudi in domovini, ali pa so zadovoljni s tem, da so se le oni umaknili, narod doma se pa prepušči usodi. Ali pa mu morda celo prvošolje, da ga še nadalje tlačijo železna militaristična roka dvojne monarhije. Pred ameriške Slovence je postavljeno ogledalo. Ako bo naša slika grda, ne bo to krivda ogledala, nego nas samih. Treba je le nekoliko misliti na leta, ko ste jih preživeli v seni avstrijskih bajonetov. Priključite si vaše resnično mnenje o cesarski Avstriji brez strasti, kakor ste to večkrat napravili pred vojno. Če deluje vaš razum pravilno, boste šli na delo za Slovensko republikansko združenje s podvojenimi močmi, da se čim prej izbrise madež avtokracije iz jugoslovanskih dežel in da se končno omogoči miren razvoj našim narodom na južni Evrope, katerega tako zelo potrebujejo. Izmučeni so do skrajnih mej in kljub temu se trdno držijo in verujejo v poraz avstrijske in nemške avtokracije še v tej vojni. Mar jim mi v tej njihovi veri ne bomo nudili vse mogoče pomoči, da se njihove želje čim prej uresničijo?

Konvencija SRZ v Chicagu, ki prične zborovati v sredi meseca septembra, je tako pomembna za ves naš narod, da ne bi smeli iti mimo nje, kakor da ji ne pripisujemo važnosti, katere ji v resnici pripada. Mnogo bi lahko pisali o nji, pa smo večinoma molčali.

Ameriški Slovenci, pokažite se, da ste vredni sinovi svetovne demokracije, vredni, da se nazivajo članom demokratičnega in zila-vega slovenskega naroda, katerega niso mogli uničiti njegovi stoletni sovražniki, črtudi so šteli milijone premoči. Vzdramo se na boljno polje in pomagajmo vršiti zadnje dejanje te svetovne drame, ki naj se konča ugodno tudi za jugoslovanske narode. Tedaj se bo pričelo mirnejše življenje. Po jugoslovanskih teritorijih se bo pričelo za gradnjo šol, javnih naprav,

izboljševanjem gospodarskega stanja itd. Jugoslavlani bodo posvetili svoje moči za konstruktivno delo. Da se jim to omogoči, je potrebno poraziti avtokracijo. Zato pa pojdemo na delo, katerega je za vse dovolj. Vsakdo pomaga lahko tam, kjer bi s svojimi zmognostmi dosegel največ uspeha. Izgovori v tem oziru ne veljajo. Izreki: Nimam časa — ne morem — nisem sposoben, so velike obtožbe proti tistim, ki rabijo take izreke za namenom, da se odtegnjejo delu. Ti izgovori dokazujejo jasno, da se bojite dela, da ste mlačni napram gibanju.

Konvencija Slovenskega republikanskega združenja naj bo prepoda, rezervar novih moči, za nadaljnje delo. To delo pa se mora nadaljevati z naglico, s katero smo ga vršili v preteklem letu. Čas beži, in mi moramo iti sporedno z njim, drugače bomo zaostali na naši poti.

Slovenci, veliko dela smo že napravili v vrstah SRZ: toda nikjer ni dokazano, da bi ga ne mogli izvršiti še veliko več, če bi se lotili dela vsi, tudi tisti, ki se mu sedaj odtegujejo, pa simpatizirajo s programom Slovenskega republikanskega združenja. Sprakujete svojo vest, ako ste že izvršili svojo dolžnost napram narodu. Združenim državam in demokraciji. Ako bi lahko storili več kakor ste storili, potem storite zamujeno v bodoče, kajti naša arševa je, da zamujeno ni še zamujeno, ker zadnje dejanje borbe narodov, borbe med demokracijo in avtokracijo še ni odigrano.

Naznanilo pennsylvanskim delegatom.

Villock, Pa. — Tistim delegatom, ki so mi sporočili, da se strinjajo z idejo skupne vojnje delegatov in delegatov čez Pittsburgh, Pa., na konvencijo v Springfield okoli Chicaga, naznanjam sledeče: Govoril sem z železniškim ravnanjem za osebni promet, ki je na moje vprašanje izjavil, da nas ne more popolnoma zagotoviti glede vojnje, to pa radi transportacije vojakstva. Radi tega sem sklenil, da odpotujem dne 13. septembra ob 8.30 urah iz kolo-dvora Pennsylvanie, železnice. Vsakdo, kdor se misli pridružiti naši skupini, naj pride pravočasno v mesto, da si bo kupil vožnja listek pravočasno.

Jakob Miklavčič.

La Salle, Ill. — Slovenska naselbina v La Salle se prav gotovo ne prištevja k nazadnjaškim naselbinam. Naša je menda edina naselbina v Illinoisu, ki ima svoj narodni dom, ki ni kaka navadna hiša, nego poslopje, ki popolnoma odgovarja potrebam tukajšnjih

naprednih Slovencev. Imamo razna podporna in tudi politična društva. Imamo društva, ki goje dramatik in delujejo na drugih kulturnih poljih. Zato se pa mi stepemo z vsakim, kdor bi nam predbacival nazadnjaštvo. O jugoslovanski monarhiji se tu govori le bolj na skrivaj, obratno se pa marljivo deluje za program Slovenskega republikanskega združenja.

Slovenski Laxalčanje smo pa tudi ljudje, ki se brigamo za naše posmrtno življenje. Kot dobri kristjane smo se s prvega zgrajali in protestirali, da bi bil Slovenski dom lepši in večji kakor pa slovenska katoliška cerkev. Končena smo se umirili in sklenili, da si zgradimo tudi cerkev, ki bo lepa kakor nevesta — — — je lepa. In nova slovenska cerkev v naši naselbini je precej lepa stavba. Po velikosti jo prekašajo, v kolikor je meni znano, le slovenske cerkve v Jolietu, Evelethu in Calumetu. Zato pa nimam nobenega manj rad, kakor rojake v omenjenih treh naselbinah. Tudi lasallski Slovenci bi zgradili večjo in še lepšo cerkev, toda ker je naša fara majhna, so tudi dohodki manjši kakor po farah, kjer je več pobožnih rojakov kakor pa pri nas. Poleg tega je menda še na stari cerkvi \$8000 dolga in nova stane naše farape tudi okoli \$35.000. V stolpu nove cerkve smo pa še brez zvonov, na novemu koru brez orgel in v cerkvi brez primernih oltarjev. To našim faranom ne dela obupa, kajti zgradili so cerkev, plačali bodo s časoma dolg in opremili bodo tudi cerkev kakor se spodobi za faro.

"Žegnanje" ali blagoslovljenje nove cerkve se je vršilo v nedeljo 1. septembra. Slavnosti je priostvoval tudi škof iz Peorije, katerega so dobri farani sprejeli pasterem krščanskem oblačju ki je bil v navadi v stari domovini. Manjkalo je le mlajev. Rev. Šalovec je prišlo na pomoč za ta dan več slovenskih duhovnikov, med njimi tudi znan newyorški pater, toda jaz ga nisem opazil.

V nedeljo zjutraj se je vršila parada slovenskih katoliških društev, katerim so pomagali tudi katoliški Poljaki. V eni stvari se pa lasallski farani ne morejo ponasati s to parado. V nji namreč ni so bili v večini, pač pa članstvo jolietjskih katoliških društev, katerih je bilo v paradi okoli 500. Lasallčanov pa komaj tretjina tega števila. Dan je bil lep, da bi lepši biti ne mogel, v paradi dve godbi, številne zastave, dva vojaka, nekaj "maršalov" na konjih, ki pa se niso posebno postavili z njimi. Rabiti konje čez teden za vprego v tovarnih vozovih, a ob

žegnanju pa za ježo, to nikakor ne gre. Če se hočejo maršali postaviti, morajo dobiti lepe konje, kakor pravimo, "da ga je lepo za videti."

Po blagoslovljenju se je vršil piknik, ki je bil številno obiskan, posebno od jolietjskih Slovencev. Pred par leti je Rev. Šalovec trdil, da "zastopa dvatiso Slovencev." Pri tem je seveda mislil svoje farane cerkve sv. Roka. Ampak tisto število je bilo precej pretirano, kar je pokazala nedeljska cerkevna slavnost, katere se je udeležilo nekaj manj kot tisoč ljudi in polovica teh je bilo iz Jolietta, kakor sem že omenil, nekaj pa iz drugih okoliških naselbin.

Priznati se pa mora brez oporekanja, da so naši katoliški rojaki, kadar se gre za koristi cerkve, zelo energični in tudi darežljivi. Na pikniku sem čul tale pogovor dveh mame iz Jolietta: "Veš da, moj je dal \$5 za lasallsko cerkev." Druga: "Kaj mi zameriš? Jaz ga poznam že deset let in vsi to dobo je delal stalno in ni bil še nobenkrat ven iz Jolietta do danes. Naj se malo povesele in če je dal tistih par dolarjev za cerkev, naj jih da, saj jih je sam zaslužil." Pri tem se vmeša v pogovor tretja jolietaska Amocnka: "Zakaj ne delate ko kakor jaz; pri naši hiši imam jaz "kaso" in če je treba kdaj za kako reč kaj dati, mu jaz odštejem denar." Ta pogovor je bil dolg in na nekaterih mestih zamolčev, toda tu nima pomena, da bi vsega priobčil.

Prišel bo čas, ko bodo ljudje več svoje energije posvetili izobraževanju delu in nekoliko manj preskrbi duš za posmrtno življenje. Takrat bodo cerkve in cerkvice služile za oboje namene, kulturne in verske, kakor je že danes navada pri raznih nekatoliških verskih sektah. Čez teden in ob nedeljah zvečer bodo v njih predavanja, kazale se bodo puščavne slike itd. Paganski značaj naših cerkva bo enkrat izginil in morda ta doba ni več tako daleč. V Avstriji naprimer smo imeli zelo veliko število zapovedanih pravnikov, katere je papež odpravil. Ta papežev korak je bil na vsak način pameten, toda pameten se ni zdel večini avstrijskega katoliškega ljudstva, ki se je takrat javno zgražalo nad papeževo prodajnostjo. Ljudski priključil papeževi naredbi je bil tako velik, da se je sveti oče končno odločil dati na prostu avstrijskim škofom uvesti njegovo naredbo ali jo pa omiliti. Meni je znano le toliko, da so ljudje "še" nadalje smatrali za smrtien greh delati ali dnevih, ki so bili preje zapoveda-

(Dolge na 6. str. 1. kol.)

Zaupno zdravilo prifaša iznenadenja.

Skoro že 30 let se Trinerjevo zdravilo uspešno rabijo s največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalca analizi popolno zaupanje in čiščenje od strani številnih odjemalcev. Malo povijanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo soper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in moral smo cene nekoliko povišati. Vsa prijatelji Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanjosti, ko moramo veliko več plačevati na potrebščinah, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginjo v okoli priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vsoh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in splošnih v ledolu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti ledolce in odstrani iz notranjosti drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen breg slotovnih tvarin navirajočih pravilo delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne ne-potrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke korenine ter kvasne sladke ruderne vino. V zadnji zanesljivosti, nepriznavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabosti, kakor tudi v ledolčnih nepravilnostih, ki rade nadlegujejo ženske ob spremembi letja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, še rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

pročere vselej v koren bolečina, zato pa je slasti v službi protin, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otreplosti glečev in drugih, najhujših in gotove pomoči. Jaka je dobro tudi v razvalih odrgin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabe notraj. Posebno za ispiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščajev in drugih kožnih otvorov. Dobi se v vseh lekarnah.

NAJNOVEJŠE NAGRADE SO DOBILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH BISTAVAH: GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1915.

JOSEPH TRINER

Manufacturing Chemists

1333-1343 So. Ashland Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

DOPISI.

(Nadaljevanje s 5. str.)

ni prazniki in niso delali tudi po tem, ko je papež dejal: "Ti in ti dvevi niso več zapovedani prazniki."

Ljubljanski škof Jeglič je ob neki priliki izdal pastirski list, v katerem je priporočal vernikom ljubljanske škofije, naj opuste romanje in izvršujejo svoje pobožnosti v domačih cerkvah, kajti "bog je povsod priučen". Tudi ta nasvet praviškega škofa se ni dopadel ljudem, najmanj pa se mladin, ki je imela na božjih potih in romarskih potovanjih največ prilike uživati slasti ljubosti. In ravno vsled tega je škof izdal omenjeni pastirski list, ker mu je bilo dobro znano, da se na božjih potih in romarskih pohodih napravi zelo dosti "nečistega greha" in da ljudje pri tem zapravijo dosti denarja in v takih krajih, od katerih je imela duhovščina ljubljanske škofije najmanj koristi. Vse to se bo s časom reformiralo. Po cerkvi se bo govorilo manj o peklu in več o znanju vernikov na tem svetu, kjer ga tako nujno potrebujemo. Tudi nova lasallska cerkev bo s časom služila boljšim namenom.

Dne 2. septembra na Delavski dan je obhajalo društvo Triglav, štev. 2, SNPJ, slavnost petnajsetletnice v Slovenskem domu. Več točk programa te slavnosti se je moralo opustiti vsled deževnega vremena. Deževalo je namreč od zgodnjega jutra do treh popoldne, tako, da se okoliškemu društvu ni bilo mogoče udeležiti slavnosti. Parada se vsled tega ni vršila, pač pa so se izvršile razne ene vse točke programa, ki so bile na sporedu v dvorani.

Predsednik društva Triglav, brat Lavo Zevnik je otvoril slavnostno zborovanje z nagovorom na obelastvo, povedal v kratkih potezah namen slavnosti in dal nato besedo prvemu govorniku Johnu Vogriču, gl. predsedniku naše jednote. Brat Vogrič je opisal boje društva in jednote od začetka, ko se je organizirala od danes, ko stoji med ameriški Slovenci kot najpomembnejša in največja slovenska podpornica organizacija.

Za Vogričem je nastopil W. J. Pannek, ki je govoril v angleščini. Pannek je po narodnosti Poljak in je prišel se mlad v to deželo. V mladih letih je bil premožar, toda ker je bil vztrajen in ukažen, je ob enem študiral in danes je na glasu kot eden najboljših odvetnikov tega kraja. Pred članstvom društva Triglav je govoril pred 13. leti ob času ustanovitve SNPJ, pa zopet sedaj, ko je društvo v organizaciji od začetka do danes in je naredilo iz lasallske naselbine močno trdnjavo SNPJ. V svojem govoru je pozival k boju za ameriške principe v tej vojni vse narodnosti, kveče v Združenih državah, katere naj vodi eden edini čut, zmaga demokracije in za to zmago narediti vse, da se jo čimprej doseže. Ko je končal, je zaigrala godba ameriško himno.

Zadnji govornik je bil Jože Zvernik, gl. urednik Prosvete, ki se je v svojem govoru spustil podrobneje v začetno zgodovino SNPJ, opazil je boje nasprotnikov naše organizacije, ki so ji takoj ob njenem rojstvu prorokovali smrt in jo imenovali "mrhovljeno dete". V svojih prorokovanjih so se temeljito zmotili, kar seveda ni bila krivda "prorokov", nego naprednih ameriških Slovencev, ker niso dopustili uresnitve prerokovanj nasprotnikov.

Govornik se je dotaknil tudi sedanjega političnega položaja z ozirom na vojno in jugoslovansko vprašanje. Dejal je, da ravno tako kot je napredovala SNPJ, bo napredovala tudi Slovensko republikansko združenje, ker je demokracija, ker se bori za svobodo ljudstva, ker je to organizacija zavredne mase, ki ve, zakaj se bori. Take organizacije pa niso bile nikdar zapisane smrti, pač pa življenju, izpopolnjevanju in uspehom. Povdarjal je potrebo pomagati Ameriki v tej vojni, kajti od njene zmage zavla, ali bo v bližnji bodočnosti zavladovala demokracija ali pa še huja avtokracija. Ako zmaga, tedaj bodo imeli narodi sami odločati o svoji usodi in kajzerjeve in junkerske sanje o nadvladavi sveta se bodo za vselej razblinile. Zmaga demokracije

pride, toda napeti moramo vsi svoje sile, da pride čim prej. Ne bom podrobneje opisoval govorov posameznih govornikov, ker mi nedostaja čas. Povem le, da je občinstvo pazno sledilo govorom in jih večkrat prekinilo s ploskanjem. Med nastopi govornikov je igrala godba. Sedeži v dvorani so bili skoro vsi zasedeni in ako bi bilo ugodnejše vreme, bi bila prostorna dvorana Slovenskega doma gotovo napolnjena. Brat Zevnik, predsednik zborovanja, se je zahvalil udeležencem za obisk slavnostnega zborovanja in zaključil slavnost. Potem je sledil ples in prosta zabava.

Napredni lasallski Slovenci so marljivo na delu in naselbina bo še v nadalje ostala napredna, ne pa kaka nazadnjaška trdnjava, zaka so nam porok naši delavni rjaki, vztrajni na agitatorijem polju.

Se nekaj: Čitanje Prosvete je v La Sally smrtin greh. Tako je zagotovil vernike tukajšnji slovenski župnik. Šest naročnikov Prosvete je baže v cerkvi omedlelo, ko so čuli, kako zelo greše dan za dnem. Ko so prišli zopet k zavesti, so sklenili, da se pobožajo in postanejo dobri kristjani. Zato so odpovedali list, ki jih drži na pragu "večnega ognja". Prosveta pa ima v naši naselbini še veliko število naročnikov, ki ne verjamejo, da je čitanje tega lista res tako velik greh, vsled tega se ne mislijo odpovedati lista.

Organizirano delavstvo tega kraja je obhajalo praznovanje Delavskega praznika dne 2. septembra v sosednem mestecu Peru, toda vsled dežja so morali tudi oni opustiti precejšen del svojega programa, ki se je imel izvršiti na prostem.

K. T.

De Pue, Ill. — Minilo je precej časa, odkar je odšel rojak John Komar iz povrja in odkar se je preselil John Kosa v Peru, Ill. Od takrat se ni bilo nobenega dopisa v tem listu, kot da smo izumrli. Da se tako mnenje ne razširi o naši naselbini, bom jaz napisal nekoliko stavkov v priobčitev. Dela je tr. dosti, plače pa so ne kako normalne, ki komaj zadostujejo za življanske potrebe v tej dragini.

Delavcev tu zelo primanjkuje. V armado je šlo iz našega mesta od sedaj 136 fantov in moč, med temi precej Slovencev in Hrvatov, da tudi oni pomagajo zadržati moč kajzerjeve armade. Kot izgleda, se njegova vojna mašina že drobi.

Poročil se je rojak Joseph Basal iz La Salla z gđ. Annie Sorcheyek iz De Pue.

Rojak J. Basal se nahaja v armadi Združenih držav v taborišču Hancock v Georgiji. Dobl je p. dnevnih dopust, da je prišel sem in izpolni obljubo mladi zaročenki, ki je sedaj njegova žena. Basal se je po dvanajsturnem bivanju moral posloviti od mlade soproge in odpotovati nazaj v vojno službo.

V soboto dne 7. septembra ob 6. zvečer se vrši v Frank Pencovi dvorani seja članov Slovenskega narodnega pokopališča v De Pue. Ker bo ta seja zelo važna, naj se je člani udeležijo polnočestvilno. Boljše je, da poveste vaka mnenja na seji, kakor pa pozneje kritizirati njene sklepe.

Ignac Benkše.

Is države Kansas. — O gibanju za Slovensko republikansko združenje v okraju Crawford je bilo že večkrat obširneje poročano v naših listih, zato se jaz ne bom spuščal v podrobnejše delovanje tukajšnjih Slovencev za omenjeno organizacijo. Omenim lahko toliko, da so se v kratkem času, odkar smo ustanovili okrajno organizacijo SRZ, dosegli je lepi uspehi, in upam, da ne bo dolgo, ko bodo imele vse naselbine tega kraja lokalne organizacije SRZ.

Tu je precej Slovencev, ki — kakor sami zatrjujejo, — žele osvoboditi slovenskemu narodu izpod avstro-ogrskega avtokratičnega jarma, toda dvomijo, da jim pomagamo ameriški Slovenci kaj pomagati v tem oziru. Ti dvomi se brez vsake najmanjše podlage skladujejo našemu delu tu, že bolj pa našemu ljudstvu v domovini. Med nami je treba več jasnosti in boljšega razumevanja o SRZ. Da se to doseže, vam priporočam, da se udeležite seje okrajne organizacije SRZ, ki se bo vršila v nedeljo 8. septembra v Ringu. Pričetek zborovanja bo ob 2. popoldne. Taka zborovanja bodo utrdi-

la našo organizacijo, ker se bomo o stvari potom diskuzij bolje poučili in razblinili dyome. Zastopniki vseh lokalnih organizacij so vabljani na to sejo, da se natančneje spoznamo s situacijo v raznih posameznih naselbinah, o razpoloženju rojakov in organizacijskem gibanju raznih lokalnih organizacij. Za uspešnejše delovanje nam je potrebno poznavanje razmer v vseh naselbinah, kjer so podružnice okrajne organizacije SRZ. Na ta način nam bo omogočeno skleniti stvarne zaključke, ki nas bodo privedli k hitrejšemu organizacijskemu uspehu. Vsi, katerim je pri sreju naše gibanje, udeležite se seje v nedeljo 8. septembra v Ringu.

Vinko Ločnikar.

Camp Perry, Ohio. — Precej časa je minilo, odkar sem se zadnjič oglašal v javnosti. Morda mislijo moji prijatelji, da sem že v krstovi deželi, toda sem še vedno živ in zdrav in se pripravljam za boj s kajzerjevimi armadami.

Ob prostem času pa premišljuje današnji svetovno situacijo, zavodnost mas, kot na primer nemškega ljudstva, razsajanje slovenskih monarhistov in druge podobne stvari, ki se nanašajo na sedanje svetovne dogodke. Ne dopadejo se mi ljudje, ki so tako zaljubljeni v krone, da se hočejo oprostiti ene, pa se skriti pod drugo. Ne dopadejo se mi ljudje, ki so morda inteligentni in bi lahko s svojim znanjem veliko koristili narodu in demokraciji, meste da so se udinjali monarhistični propagandi.

Dopade se mi, da se je že toliko vplivnih ameriških žurnalistov, politikov in državnikov izreklo proti podpiranju kakih monarhističnih aspiracij. Odlične ameriške osebe povdarjajo ob vsaki priliki priliki, da je doba monarhizma zapadla preteklosti in da bodo v dohodnem času izginile monarhistične forme držav. Narod, prepojen z demokratizmom tako kakor na pr. češki, nima med seboj agitatorjev za češko-slovaško monarhijo. Tudi med Slovenci se ni porodilo monarhistično gibanje iz naroda samega, nego so ga med nje zanesli tuji agenti. Ljudje, ki so na čelu njihovega gibanja, ga izvršujejo iz materialnih razlogov. Ljudi, kateri kaj štejejo in da rešijo osvoboditev Jugoslovonom, je le malo med njimi. V splošnem so na čelu njihove propagande ljudje, ki so vzgojeni v nedemokratskem duhu, zato jim je demokracija zoperna, ali pa si jo tolmačijo tako, kakor na primer avtokracije centralnih držav, ki hočejo prikazati svoje "konstitucije" za najbolj demokratske ustanove na vsem svetu. To so ljudje stare šole, ki niso nikdar študirali mcdernega socialnega reda. Razlike med posameznimi razredi so jim nekaj tujega in nekaj navadnega ob enem, kar se ne da ne odpraviti ne ublažiti. Zanje je demokracija, če vodi usodo ljudstva kraj, ki mora imeti neomejene privilegije. Ljudstvo pa naj kakor v preteklosti samo prosi drobtinice in se klanja veličanstvom in dvorni gospodi. To so ljudje zastareli nazorov, ki prav nič ne opazajo, da se ljudstvo probuja, in niti ne opazijo, da se kralje v zavezniških državah prav malo omenja. In od zaveznikov naj sedaj pričakujejo, in pri tem celo od naše republike, da jim bo pomagala zgraditi monarhijo, ki bo obsegala jugoslovanske narodnosti. Jugoslavija se bo ustanovila, toda ustanovila se bo za ljudske interese, ne pa za monarhistične. Prav nič ne pomaga, če se vodi tu boj proti ljudem, ki propagirajo jugoslovansko federativno republiko. Človek postane večkrat skoraj nervozen pri čitanju napadov na slovenske republikance. V napadanj kažejo, zelo veliko bojnega razpoloženja. Koliko ga v resnici imajo se bo pokazalo takrat, kadar bodo pričeli organizirati slovensko legijo. Tam bo dosti prilike izvežati se za boj, ne proti republikam, nego proti monarhijam, ki vodijo vojno proti demokratskim narodom, ki hočejo zaslužiti svet in ustanoviti za svojo dvorno šlaho par ducatov novih monarhij. Take cilje zasledujejo centralne sile. Ako pa je dunajski in berlinski reakcija za ustanavljanje novih monarhij, ni dolžnost tudi ameriških Jugoslovancev zahtevati nove monarhije. Sledite klam demokracije, ki zahteva pravice narodom in vsemu ljudstvu sveta, ne pa nekaterim izvoljenem "milosti bože".

Nasprotniki Slov. Rep. Zdrufe-

trjale radi nazivajo žlane imenovane organizacije "bolševike", ki se v njihovem amisu glasi kot pavka. Nasprotniki niso toliko neumni, da ne bi vedeli, da je med članstvom SRZ in ruskimi bolševiki velika razlika. Slovensko Republikansko Združenje ni pacifična organizacija, nego stoji na stalniču, da je treba vojno vršiti toliko časa, da bo junkerski kajzerizem popolnoma poražen. Mi nismo utopisti in zato ne verjamemo, da se more kajzerjevo militaristično mašino premagati z lepimi besedami. Zato smo za boj do konca. Ruski bolševiki so naredili dosti napad, toda Pire je zadnji, ki jih ima pravico kritizirati, kajti on je človek, ki je storil že sam dovolj napak v življenju. V tem oziru se še ni prav nič pobiljal, kajti napake so njegova glavna "napaka". On je tudi eden tistih, ki je hvalil finko in ukrajinsko buržoazijo in pri tem silovito napadal bolševike, proti katerim je ukrajinska rada in finska buržoazija pozvala na pomoč kajzerjeve čete, da se uniči sadove ruske revolucije. Iz tega sledi, da njemu ni bilo na tem, kdo je in kdo ni za svobodo ruskega naroda, nego iz njegovega pisanja je odsevalo brezmejno suvravstvo do vseh, kar ni ukrajinsko nazadnjaškega. Ljudje njegovega kalibra so nekaka "slovenska bela garda", pripravljena, da se bori proti jugoslovanski republiki vsaki čas, ako bi bilo potreba. Ampak kadar bo premagan kajzerizem, bodo bele garde izgubile svojo vrednost.

Ker se bliža konvencija SRZ, ji jaz priporočam storiti primerne korake, da se omogoči izdajanje lista Slovenian Review vsaj enkrat mesečno. Le s tem sredstvom bomo seznanili ameriško javnost o našem vprašanju in jo pridobili za naše ideje. In to mora biti ena glavnih nalog konvencije, da omogoči tako agitacijo. Če se napravi tak sklep, mora seveda članstvo organizacije skrbeti, da bo pokrivalo večje izdatke, ki bi nastali z rednim izdajanjem Slovenian Review. Ako bi hoteli tisti, ki se strinjajo s programom SRZ, prispevati en dolar mesečno, bi se prav lahko izvedlo redno izdajanje angleškega glasila republikanskega združenja. Menda se ne boste branili plačati to svoto za tako koristno stvar, ki ima tako zvišene cilje. Sicer pa je ležeče na vas, kako bo napredovalo naše gibanje. Kar je tiče nas Slovencev v armadni službi Združenih držav, bomo stvar podpirali po naših najboljših močeh, ker vemo, da bomo le z bojem in žrtvami dosegli svobodo Jugoslovonom. Med nami tako ni pristaev monarhizma, ker smo vsi s svojimi simpatijami na strani SRZ. Morda se dobi v naših slovenskih vojaških vrstah kakoga egoista, kraljevskega pristaša pa ne boste našli.

Pozdrav Slovencev, ki se bore za dosego jugoslovanske federativne republike.

Tony Zalar.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Več dopisov in naznanil, ki so bili poslani za priobčitev v sredino izdaje Prosvete, je moralo izostati, ker smo jih prešli šele v terek popoldne, kajti pošta je vsled dveh zaporednih praznikov precej izostala. Vse, kar je nujnega, bomo priobčili v drugih dnevnih izdajah tega lista.

Ameriške vesti.

BOLNIŠNICE OBČUTIJO VOJNO.

Indianapolis, Indiana. — Lokalne bolnišnice občutijo, da primanjkuje zdravnikov in izučeni bolniških strežnic, toda zdravniki, ki so ostali in niso bili pozvani v armado, vrše zdaj delo vsega zdravniškega štaba.

Izkušene bolniške strežnice primanjkujejo in pomagajo si na ta način, da so sprejeli učenke, ki se uče atreč bolnikom. V bolnišnici West Penn je ostalo le enajst zdravnikov od štirin tridesetih, od 57 strežnic jih je 34 v Franciji. Pozimi bo 192 učenek za bolniško strežniški tečaj, ki traja tri leta.

Homeopatska bolnišnica je izgubila polovico od 36. zdravnikov, poleg je pa dala še šest in trideset bolniških strežnic. Vpisanih učenek je 98, medtem ko jih je bilo lani le 58.

Bolnišnica Allegheny General je dala šest zdravnikov in v krat-

kem odidejo še drugi zdravniki. Večina od 42 bolniških strežnic je v Franciji.

Bolnišnica Mercy je izgubila 20 zdravnikov in 30 bolniških strežnic. V septembru bo "Zveza ameriških bolnišnic" obdržala konvencijo v Atlantic Cityju in na tej konvenciji bodo razpravljali o položaju na fronti in doma, ki se tiče zdravnikov in bolniških strežnic.

ALI PROHIBICIJA ZBOLJŠUJE LJUDI?

Winchester, Ind. — Ko je prišla prohibicija v deželo, so tukajšnji reformatorji zapeli, da bodo odalej ječe prazne, ker se bo skrélo število zločincev, če se ne bodo popolnoma izginili. Modrovali in prerokovali so, da bodo pijani izredna prikazen. Reformatorji so obrneali, razmere so pa obrnile.

V okrajnem zaporu se zdaj nahaja štirinajst oseb. Nekatere so že obsojene in odsiljujejo kaznen, druge pa še čakajo na kaznen. Toliko oseb hkratu že leta ni bilo v zaporu.

Devet oseb so privedli pred sodnika Schoknerja in vse so bile obtožene, da so grešile proti prohibicionističnim postavam. Šest jih je bilo obsojenih po \$50 denarne globe. Dve osebi sta izjavili, da nista bili pijani in ena je bila obsojena na deset dni zapora. Tri obsojence so odvedli v zapor, ker nimajo denarja, da plačajo denarno globo. Dve osebi sta v zaporu, ker sta osumljeni ponarejanja.

V tukajšnjem mestu prohibicija ni splohila svoje misije, kajti število grešnikov se množi.

NEVARNI GAZOLIN.

Gary, Ind. — Trinajstletna Helen Groves se je približala z lučjo posodi, ki je držala petdeset galonov gazolina. Nastala je silna eksplozija, ki je njo na mestu ubila, njena brata sta pa dobila telesne poškodbe.

ZDRUŽENE DRŽAVE BODO PRISPEVALE K ELEKTRIČNI CENTRALI.

Pittsburgh, Pa. — Tukaj zgrade električno centralo, ki bo stala \$5.000.000, da odpomorejo pomanjkanju električne sile v pittsburskem industrijskem okraju. Vlada držuten držav se pogaja z W. Pennsylvania Power kompanijo glede centrale. Vlada bo prispevala k troškom za gradnjo centrale \$2.000.000, ostalo vsoto pa da kompanija. Centralo zgrade ob reki Allegheny in blizu rudnika, ki ga lastuje družba.

DIM JE OMAMIL PETDESET ŽEN.

Philadelphia, Pa. — Ogenj, ki je izbruhnil v štirinadstropnem Bawermanovem posloppju, je uničil poslopje in tucat bližnjih hiš. Dim je omamil 50 delavk, ki so delale v Bawermanovem posloppju in več ognjegaseev. Škoda znaša \$100.000.

VERSKI BOJI V DETROITU.

Detroit, Mich. — Katoliška cerkev skuša na vse kriplje pridobiti moč v politiki. Na pritisk katoliških političarjev je bila sprejeta mestna odredba, ki prepoveduje prodajanje in razdeljevanje časnikov, ki napadajo katerikoli vero. Mestna odredba je tako sestavljena, da prepoveduje razdeljevati celo tiskovine, ki kritizirajo mormonizem.

Na podlagi te mestne odredbe je bil aretiran Fred Banan, ker je prodajal list "Michigan Christian Advocate", glasilo metodistov. List je prinesel uvodnik "A Darning Neutrality", v katerem je šankar kritiziral papeža Benedikta, ker ni protestiral proti usmrtenju Edith Cavellove, bolniške strežnice, ki so jo ustrelili Nemci. Policija ni tega dogodka karabila za boj pred sodiščem, ampak je Banana aretirala zopet 6. julija, ko je ponudil na prodaj protikatoliški list "Menace", ki neusmiljeno blča grehe rimsko-katoliške hirarhije. Obravnava je bila trikrat preložena, dasiravno so zagovorniki obtožencea zahtevali, da se obravnava nadaljuje.

Advokatje, ki ne žive v verskih predsodkih, izjavljajo soglasno, da je mestna odredba protistav-

na, kajti že v prvem dodatku ustave se glasi, da kongres ne sprejme postav, ki ustanovijo vero ali jo prepoveduje izvrševati; ustava države Michigan pa pravi v drugem členu in prvem odstavku, da se ne sme sprejeti postav, ki omejuje svobodo govora ali časopisa.

Ljudje, ki so proti tej mestni odredbi, pravijo, da druge vere še niso nikdar zahtevale, da umolknejo njih kritiki, in sedanje mestna odredba se da edino primerjati s preganjanji heretikov po ruski hirarhiji, ko je vladala svet.

DOHODNINSKI DAVEK.

Washington, D. C. — Zbornični davčni odsek je sprejel soglasno davek na dohodnino. Sedaj odločita zbornica in senat, če dohodninski davek ostane tak, kakernega je sklenil davčni odsek, ali se še zniža ali povzra.

Izjemo tvorijo zakonske dvojice s dva tisoč dolarji dohodkov, druge oženjene osebe pa plačajo davek po sledeči lestvici:

Dohodki.	Sedajni davčni zakon.	Novi davčni zakon.
\$ 2.500	10	30
3.000	20	60
3.500	30	90
4.000	40	120
4.500	60	150
5.000	80	180
5.500	105	220
6.000	130	260
6.500	155	300
7.000	180	400
7.500	205	470
8.000	235	545
8.500	265	620
9.000	295	695
9.500	325	770
10.000	355	845
12.500	530	1.280
15.000	730	1.795
20.000	1.180	2.895
25.000	1.780	4.245
30.000	2.380	5.595
35.000	2.980	7.195
40.000	3.580	8.795
45.000	4.180	10.445
50.000	5.180	12.495
55.000	5.980	14.495
60.000	6.780	16.495
70.000	8.880	21.895
80.000	10.980	27.295
100.000	16.180	39.095
150.000	31.380	70.895
200.000	46.580	101.695
300.000	92.480	165.095
500.000	192.880	297.095
1.000.000	475.180	647.095
5.000.000	3.140.180	3.527.095

Oprostitev od davka je za samce ravnohota kot po starem zakonu od \$1.000 letnih dohodkov in za oženjene od 2.000 letnih dohodkov, poleg je pa še dovoljenih \$2.000 dohodkov za vsakega otroka pod osemnajstim letom.

FERRIS JE ODGOVORIL KRITIČARJEM.

Washington, D. C. — Kongresnik Scott Ferris iz Oklahome, predsednik demokratskega kongresnega komiteja, je govoril o delu, ki ga je izvršila uprava.

Mr. Ferris je enako pohvalil demokrate in republikance radi dela, ki so ga izvršili v interesu vojne. Dotaknil se je kritičarjev, ki napadajo predsednika Wilsona in je dejal, da so le sovražniki republike napadali predsednika.

"Moj odgovor na te obtožbe je, da je obrekovanje neresničeno, je rekel mr. Ferris." V ustavi je zapovedana doktrina, da je predsednik Združenih držav vrhovni poveljnik armade in mornarice.

Mr. Ferris je potem naštel, kaj sta izvršila armadni in mornariški department in kaj je dovršila industrija pod vladnim nadzorstvom.

AMERIŠKA LADJA POTOP-LJENA.

Washington, D. C. — Ameriška ladja "Joseph Cudahy" je bila torpedirana ob angleškem obrežju okoli 17. avgusta. Dva in šestdeset mornarjev pogrešajo, trinajst se jih je rešilo.

Ladjo sta napadli dve potapljači in zadela sta jo dva torpoda. Kapitan ladje je izpovedal, da so ga cdgnali na potapljačo in izprasevali.

NEZGODA NA ŽELEZNICI.

Chicago, Ill. — Tovorni vlak Chicago & Eastern železnice je zavozil v osonni vlak Chicago & Alton železnice, ki je prihajal iz Chicae. Nezgoda se je dogodila blizu Brighton Parka.

Osonni vlak je bil natlačen s potniki. Na srečo je lokomotiva udarila v voz, ki je bil predeljen za prtljago in potnike. Voz je bil razbit na kose.

Ranjenih je bilo sedem potnikov.

Zdaj vstopite v armado za prihranitev živil in se pridružite veliki šivilski ofenzivi!

Ali veste, kaj se godi dnevno po svetu? Ako ne, potem je to vaša krivda. Vse lahko izveste, ako se naročite na dnevnik "PROSVETA"! Prinaša svetovne novice in dnevne ameriške vesti. — List stane za celo leto \$3.00, pol leta \$1.50. — Zastopniki so vsi društveni tajniki in še drugi pooblaščenici. — Naslov za "PROSVETO" je

2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Piše GREGOR KOROBAC
pl. GAJŽLA.

Diskreditiran pri solnčnih rožah kakor sem, študiral sem marsikako "noč brez zvezd, brez čiljev in cest", kako bi se jim mogel na kak način zopet približati. Med nami povedano, jaz jih še vedno lajkam, brez ozira na moje izvirajočo plešo. Pa sem jo pogruntal. Zadej za našo pisarno se razprostira neke vrste "noman's land", in mesto da bi služil za večbališče martinčkom in kuščarjem od starega grada, sem si vzel hometead, tri čevlje v premeru in ga obsejal s samimi solnčnimi rožami. Kupil sem sem tih različnih vrst, katero sem potem "palel" na moji pisalni mizi in mesce in ga posadil šele, ko je postalo dovolj gorko. Zdaj imam solnčne rože domačega pridelka in se počutim jako neodvisnega. Res so nekako pritlikave rasti kot japonske gejeje, ampak obrazke imajo prijazne in vedno smejoče. Vidite fantje, takole se vkrfisa tiste domišljave solnčne rože, ki mislijo, da so edine na svetu.

Capljamo po tej dolini jesnja v časih največjega samozatajevanja in brezkončnih žrtv; najhujše pri stvari pa je, ker se te žrtve niti malo ne vpoštevajo. Človek lahko grize svinčnik in klopete po pisalnem stroju po 18 ur na dan s prihranjen Mr. Hooverjevo svetlobo prišteto — vse za narod — pa ga zmerjajo za nekeke vrste slačekarja, ker ne gura 36 ur dnevno. Po cel teden se včasih kdo predrzne spati pet ali šest ur na noč, pa pridejo borci naroda in ga vprašujejo, zakaj sploh hodi spat. Če ne bi šel spat, bi mu še vsati ne bilo treba. Koliko dragocenega časa se takole s spanjem zapravi, ki bi se lahko porabil za narod! Za cele koše spisov, za tisoče razposlanih pism, za stotine potov, debat in sej si nekateri ljudje res ne računajo nič; ampak to nič ne šteje. Kdor je pravi narodnjak, bi moral še nekaj plačati zato, da sploh sme dati za narod. Nekateri so celo toliko predrzni, da najprvo opravijo tisto delo, od katerega živijo, potem šele gredo s srpi na narodno polje. To pa po mnenju patentiranih narodnih mučnikov absolutno ni prav. Zakaj bi ne delali 367 dni na leto samo za narod, živeli pa od nebeške mane, kakor Izraelci v puščavi! — Seveda, nekatere srečneže je bog že pri rojstvu določil za valpette; ti sedijo na feneu pa kritizirajo in prigajajo.

Sedmino po blagopokojnih pasjih dneh sem sklenil obhajati v sloveči clevelandski Ribnici. Pa bi je skoraj ne bil več poznal, takaka je. Zdelo se mi je, kot da sem prišel v Kamno Gorico ali pa v predmestje Srpence na Krašu. Cele groblje kamenja pozdravljajo "radostno" presenečenega tujca in iz lukenj mu mečkajo poredni martinčki, ki ne plačujejo nobenega renta. Domačini so se že privadili teh grobelj, ki se po zaslugi slavne mestne uprave že pol kamenite dobe dolgočasijo ob cesti, jaz pa sem jih opazoval zelo nezaupljivo in celo z mojim prijateljem nisem upal začeti nobenega argumenta na ulici. Nihče namreč ne more vedeti kaj se lahko zgodi, ker je munjevit tako pri rokah! — Muhe in brenelji hitro zvedo za gnilo tepko in tako se je kmalu zbral okoli mene roj zapriseženih pečlarjev, ki so rešali dnevne novice in svetovna vprašanja s taveliko rejtjo. Na moje vprašanje, kakšen je tisti fene, ki jim tako dolgo brani v poročni zelutok, so mi zaupali, da grizejo. Ne repe ali krompirja, ki ga je bog dal za to, ampak — no, kaj bi onogvalj, grizejo, that's all! Kar na gneh mi je šlo, ko sem se domislil, da tako skrivnost zaupajo meni, ki absolutno ne znam gofite držati. Anyway, šli smo na piknik. Naprednih Slovencev in tri ure tiščali k tlom mršavo travo pod kribo vrbo. Near beer in lee cream nas je pa končno tako razical, da smo sklenili lotiti se "anga palatina", ki je bil hudo advertiziran. Pa smo se premislili in predno je "patjahn" trikrat zapel, sem se že fural proti Pennsloveniji.

Philadelphia se imenuje mesto do miov, zato sem kot tiplčen brezdomovinec tam pristal. Kmalu sem dobil jeterge v ponižnem hotelu in prvo kar je zbudilo moje pozornost, bil je regiment črnih gospodičev in fraj in par bataljonov ščurkov. Skraja sem mislil, da je to optična prevara, da sem valed dolge vožnje tako zmučen, da mišlim vse črno. Drugi dan sem se pa prepiral o pristni barvi, ker enega prijel — ščurka namreč, ne nagra.

There is no place like home — sem si mislil in kar domotožje me je začelo lomiti. Kdo bi se pa ne zmisli na "hišico očetovo", če vidi brlike ščurke! Anyway me niso snedli, ker so menda imeli drugega dovolj ali pa ne marajo zob lomiti na jehovini starega kozla. — Mestne ulice se mi jako dopadejo, ker so tako ozke, da mora biti voznik že ekstra neroden, če hoče voz zvrniti; navadno se voz v omahljivem stanju kar na kako hišo nasloni. Tudi za Filadelfijske krasotice sem jako navdušen. Vzrokovi za to je več. Prvič so patrijotične in ne nosijo camoflage-moke in "pavdra" na obrazih kot recimo v Chicagi in Cleeru. "Pavdar" se namreč nujno rabi v Franciji, moka pa doma in over there. Drugič si ne pustijo dopasti, da bi jim šuštarji komandirali kakke noge morajo imeti in trdijo, da se morajo čevlji ravnati po nogah, ne noge po čevljih. Kakor Philadelfijski meščani sploh, tudi one ne drviyo takko besno po ulicah kot Čikažanke, ampak hodijo složno in počani kot je bog plesal. Veste, to precej šleje pri pečlarju moje starosti. Nekaj posebnega je v njihovih jopkah. Ne, niso globoko izrezane, boguvsvarij, ne mislite vendar da sem tak — ampak nekaj posebnega je v njih, kar daje človeku misliti in sanjati in zopet misliti. In ker mislija jaz, pa še vi mislite, če hočete!

Gajžla.

PREMOGOVNIŠKI BARONI PRIKRIVAJO PROFIT.

Washington, D. C. — Eksperti so preiskali knjige 265 kompanij, ki se pečajo s produkcijo premoga in pri tem so odkrili, da ni bil naznanjen profit, ki nosi nad \$5,000,000 davka. Preiskati imajo še 2,500 družb in uradniški pričakujejo, da odkrijejo še \$50,000,000 neplačanega davka.

Zvedenci pregledujejo tudi knjige drugih družb, ki se pečajo s produkcijo kovin, olja in drugih produktov.

Pri pregledovanju vplačanega dohodninskega davka 1,600 korporacij so zakladniški uradniki prisilili kompanije, da so plačale še \$6,000,000 davka.

NASELJEVANJE SE JE SKRČILO.

Washington, D. C. — Naselniški urad naznanja, da se je v letu, ki je končalo s 30. junijem t. l., priselilo v Združene države le 110,618 oseb.

Največ naseljencev je prišlo iz Mehike in sleer 17,602. Anglija je na drugem mestu in Japonska na tretjem.

ŠEST LETALCEV UBITIH V ENEM TEDNU.

Washington, D. C. — Vojni departament naznanja, da se je v tednu, ki je končal s 17. avgustom, dogodilo le šest resnih letalskih nesgod, dasi so letaleci na vseh poljih preleteli 291,040 milj in bili 3,638 ur v zraku. Po en letalec je smrtino ponosrečil na teh poljih:

Brooks, San Antonio, Texas; Carlsstrom, Arcadia, Fla.; Carruthers, Benbrook, Texas; Chanute, Rantoul, Ill.; Kelly, San Antonio, Texas; Post, Fort Sill, Okla.

VOZNINA V DETROITU POVIŠANA.

Washington, D. C. — Mednarodna trgovska komisija je dovolila Detroit Electric železniški družbi, da poviša voznino.

\$18,500,000.00

Z BESEDO: OSEMNAJST MILJONOV PET STO TISOČ DOLARJEV JE POSOJENEGA NA PRVE MARKEČE, HIPOTEČNA POSOJILA IN NA OBVEZNICE; KUPCI TE VSOTE NISO DO DANES IZGUBILI NITI CENTA.

To je naš rekord, na katerega smo lahko ponosni. Direktor tega odbora je gos. J. F. Stepina, kateri je že nad 28 let v zvezi s tem bančnim poslom in je v ti dobi prodal za \$9,000,000,000 markečev, hipotečnih posojil in obveznic in kot blagajnik in predsednik te hranilnice v času šest let in pol napravil posojil raznim kupcem na markeče, hipoteko in obveznice za \$9,500,000 in niti centa niso izgubili kupci.

Mi imamo vedno naprodaj razne prve markeče hipotečna posojila in obveznice v znesku od \$100 do \$20,000. Vi ne morete boljše naložiti svoj denar kot v teh prvih markičih, hipotečnih posojilih ali obveznicah.

AMERICAN STATE BANK

J. F. Stepina, preds. Em. Beranek, podpreds.

Adof J. Krassa, blag.

Pod nadzorstvom "Chicago Clearing House". V zvezi s pošto hranilnico Združ. držav.

1825 Blue Island Ave., vogal Loomis ulice, CHICAGO, ILLINOIS.

Imam v zalogi nove kranjske in nemške harmonike, trivretne, dvoglasne, z ravnim okovanim držajem, delane natančno po LUBASOVEM NACINU; kupujem in prodajam tudi stare že rahljene harmonike, kakršnegakoli izdelka, kakor tudi nove mehove, kovčge itd.

ALOIS SKULJ,

323 Epsilon Place, BROOKLYN, N. Y.

PAZITE IN HRANITE

Naradni izrek pravi: "Pazite na vaš beli denar za črne dave." To pomenja toliko kakor prvo pazite in hranite dokler ste le zdravi in mladi, da boste imeli nekaj za stara in onemogla leta.

Vsek človek mora paziti in hraniti, če le to je edina pot, ki vas vodi v srečnost. Prvi dolar, ki ga date nastran, se lahko čuti kot številni kamen poslopja za katerim vsaki stremi. Dobro je vedno imeti na pametu naradni izrek ki pravi: "Zrno do zrna pogodi; kamen za kamen palača". Najboljše je podetek ali brez početka ni nikdar ničesar. Zatorej pritenite vsigati vaš denar še danes, ampak pazite, da ga nalagate v gotovo in varno banko. Z vlogo enega dolarja dobite vašo bančno knjizico.

Mi sprejemamo denar za hranilno vlogo in plačamo po 4% obresti od njega.

Pošiljamo denar v Italijo, Rusijo in Francosko. Prodajamo prve posojilne mortgage (markeče) in dajemo v zajem varne hranilne predale.

Sprejemo opise za porobrodno potovanje v staro domovino po vojni.

KASPAR STATE BANK

1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill. Kapital, vloga in prebitok znaša nad \$6,000,000.

Edina Slovenska Tvrdba

Zastave, regalije, znake, kape, petate, in vse potrebščine za društ. in jed.

Delo prve vrste. Cene nizke. Slovensko cenilo pošiljamo nastonj.

F. KERŽE, 2711 So. Millard Avenue, Chicago, Ill.

Največja slovanska tiskarna v Ameriki je

NARODNA TISKARNA

2144-42-50 Blue Island Avenue, Chicago, Illinois.

Mi tiskamo v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, poljskem, kakor tudi v angleškem in nemškem jeziku. Naša posebnost so tiskovine za društvo in trgovce. — — — — — "PROSVETA" se tiska v naši tiskarni.

F. K. Bauzon

5920 St. Clair Avenue CLEVELAND, O.

Ima bogato zalogo najfinejših brivnih britev, nožev, škarji itd. Popravila in brusi vse to v stroko spadajoče stvari, kakor tudi puške in samokrese.

Edina slovanska tiskarna te stroke v Združenih državah. Sprejema naročila tudi izven Clevelanda. Delo solidno in jamčeno — zmerno cene. SVOJI K SVOJIMI!

POZOR ROJAKI!

Spodaj podpisani se vam priporočam, da kadar ste namenjeni kupiti kaj v zlatarski stroki kakor ure, veritice, privrške, prstane, itd., kakor tudi šenke ure, veritice, zapetnice, zapetne ure, lavalirje, uhane broške itd., da se vedno popred kakor drugje kupite obrneta na mene. Vam garantiram da boste pri bolj posteljeni in s najnižjimi cenami.

V zalogi imam tudi prstane, privrške, broške, igle itd. različnih Jednot in Zvez. Vsek kos robe je prodan pod garancijo.

FRANK STONICH (zlatar),

7 W. MADISON ST., Chi. Sav. Bank Bldg. (Room 605) CHICAGO, ILLINOIS.

Največja slov. zlatarska trgovina

Frank Černe

6033 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Kopne in stenske ure, prstane in medaljonke vseh slov. Jednot in Zvez, broške, zapetnice, diamantne prstane in lavalirje, veritice i. t. d.

POPRAVLJAMO: ure in drugo slatinsko po niski ceni.

PODRUŽNICA

COLUMBIA GRAMOFONOV

in gramofonskih plošč. Slovenskih in drugih. Prodajamo na lahke mesečne odplačila. Pišite po cenik, kateri se vam pošlje brezplačno, ali pa osebno vprašajte za cene predno drugo kupite.

Najboljše blago.

Najnižje cene.

Srajce Velika zaloga

moških srajc \$1.00 do \$2.50
Svilene srajce \$3.00 do \$6.00

Predno kaj kupite oglejte si našo trgovino.

OBLEKE

Izdelujemo moške obleke po meri zaloga inozemskega i tujezemskega blaga. Vedno nizke cene.

Klobuki najnovejši črni, sivi, zeleni, ružjavi in modri 2.00 2.50 3.00 3.50 4.00

Belaj & Močnik 6205 St. Clair ave Cleveland, Ohio

Frank Scurich

"REALTOR" Telefon 72 W. Bridgeville, BRIDGEVILLE, PA.

Imam na prodaj nad 300 stavbinih zemljišč v Bridgeville, Pa., in okolici. Cene stavbišč (lotov) so od \$275.00 do \$750.00. Pogojni so zelo ugodni, lahko izplačujete na mesečne obroke.

V mestu in okolici je veliko Slovencev in drugih Slovanov, ki so se kupili zemljišča in hiše od mene, ter s nakupom so zadovoljni. Tu in v okolici lahko dobite delo v premogovih rovin in tovarnah. Mesto lepo raste in ima bodočnost. Delo se lahko dobi. To mesto je v bližini velikega mesta Pittsburgh, Pa., in v tem mestu se vsi vsi dnevno do 30 vlakov. Na prodaj imam tudi več hiš s stavbišč, katere se prodajo na lahka odplačila. Vi veste, da je stanarinas vsak dan višja in se toliko dobe stanovanja, torej je najboljša, če kupite svoj dom, cene gredo gor vsak dan, torej ne odlašajte s nakupom. Lahko se prepirate pri mojih odjemalcih, vsi so zadovoljni.

Pišite takoj za pojasnila, ki vam jih dam radevolje. — Kot javni notar sem vam vedno na raspolago. Zavarujem tudi posestva in pohištvo proti ognju. Pišite ali pa pridite osebno k meni, kajti prepričan sem, da se ne boste ksalil, ako stopite s menoj kot Slovincem v direktno zvezo.

KAM SE BODETE OBRNILI,

kadar delate ugovore, pogodbe, zaprisežene izjave ali razne druge dokumente ki spadajo v notarski posel. Kdo vam bodo tolačeli na sodniji, pri mirovnem sodniku ali drugod? Ako hočete pravilno izpovedati ali pričati, potrebujete človeka, ki je zmožen slovenskega in angleškega jezika. Obrnite se v tem pogledu vedno na

ANTON ZBAŠNIK,

javni notar in tolmač

soba 102 Bakewell Bldg., cor Diamond & Grant Sts., (nasproti Court Housa) Pittsburgh, Pa.

Telefon urada Court 3459. Telefon na domu Fisk 1931 J.

AVGUST ZAJC

Gostilna in Palm Garden 500 National Ave., Milwaukee, Wis.

Imam na razpolago posebne sobe in prenočišča za potujoče rojake. Točna in dobra postrežba.

Proletarec

je slovensko glasilo socialistične stranke v Ameriki. Vsek delavec in rojak, ki se zanima za socializem, bi ga moral redno štiti pravo sliko socializma.

Naročnina znaša \$2.00 na leto, \$1.00 za pol leta.

Naslov: PROLETAREC 4008 W. 51st St.

CHICAGO, ILLINOIS

Odpravite posode za sladkor in ne porabite pri obedu več kot kosček ali kavino žlico sladkorja.